

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA
RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE

LETO XI

PETEK, 30. DECEMBER 1977

ŠTEVILKA 6

Ob prehodu v novo leto

Ko se leto izteka, se čas ne ustavi. Življenje teče dalje in z njim prizadevanja, iskanja, napor, veselje ob uspehih in razočaranja v trenutkih, ko stojimo nemočni pred težavami in dogodki, ki jim ne pridemo do dna. In vendar je konec leta priložnost, ko se za trenutek ustavimo ter vsak zase in vsi skupaj razmislimo o minulem, si sežemo krepko v roke in skušamo z besedami izraziti del tiste toplote, ki jo sicer nosimo v sebi, pa vendar skrbno skrivamo, morda v bojazni, da bi kdo spoznal: glej, to je človek!

Leto 1977 je za nami — leto, v katerem smo, tako kot v marsikaterem doslej in kot bomo tudi v naslednjih, doživljali veselje in razočaranja ob osebnih in skupnih uspehih in neuspehih. Skušajmo si priključiti pred oči vsaj nekatere dogodke, zato da si jih vrnemo v spomin, da bi lahko gradili naprej!

V postavljenem roku smo dogradili IV. fazo TE Šoštanj. Vestnosti, sposobnosti in prizadevnosti naših ljudi gre pripisati, da v slovensko omrežje že tečejo prve kilovatne ure električne energije iz tega novega energetskega velikana. Rudarji so kljub temu, da je narava zopet dokazala človeku, kako je nikoli ne bo popolnoma obvladal, skoraj v celoti izpolnili tiste obveze, ki so jih sprejeli v začetku leta. Ponovno so dosegli proizvodnjo 4 400 000 ton premoga, pri tem pa prekosili sami sebe z novim rekordom: 19 200 ton premoga v enem dnevu! Delavci ESO so se vselili v nove proizvodne prostore in si s tem ustvarili pogoje za hitrejši vsestranski razvoj...

Še bi lahko naštevali uspehe, morda ne tako bleščeče in znane, a za tiste, ki so jih s svojim delom dosegli, prav tako drage in pomembne.

Toda veselje ob uspehih dobi grenak priokus, ko se spomin ustavi ob sodelavcih — tovariših, ki so v boju za napredek in razvoj omahnili in jim ne moremo več seči v roko. V mislih jim izrečimo zahvalo za njihov prispevek in obljubo, da jih ne bomo izbrisali iz spomina...

Ne bi bilo prav, ko se ne bi ustavili ob drugi bitki, ki smo jo bojevali vzporedno z bitko za proizvodnjo in nove objekte... Z "Delavsko ustavo" — Zakonom o združenem delu smo si naložili nove naloge na področju preobrazbe naše družbe in področju izgrajevanja novih razmerij ter višjih oblik in vsebine samoupravnih odnosov. Tudi na tem področju je bilo preteklo leto bogato in razburljivo. Oblikovali smo nove temeljne organizacije. Sprejeli smo sklepe o novi samoupravni organiziranosti in porabili mnogo časa za to, da bi razširili vprašanja osnovnih razmerij v temeljni kategoriji družbeno-ekonomskih odnosov: pridobivanju in razporejanju dohodka...

A uspehi teh prizadevanj so manj razveselilivi. Čaka nas še težko in odgovorno delo. Prepogosto in predolgo smo se ustavljali ob osnovnih, načelnih vprašanjih; kot da bi hoteli v razpravah potrditi pravilnost odnosov, ki so že preizkušeni in potrjeni; kot da bi namenoma čakali na čarobno formulo, ki nam jo bo prinesel nekdo od koderkoli ter nam s tem odvel breme lastnih razmišljanj in iskanj... Pri teh vprašanjih smo prehodili le del poti!

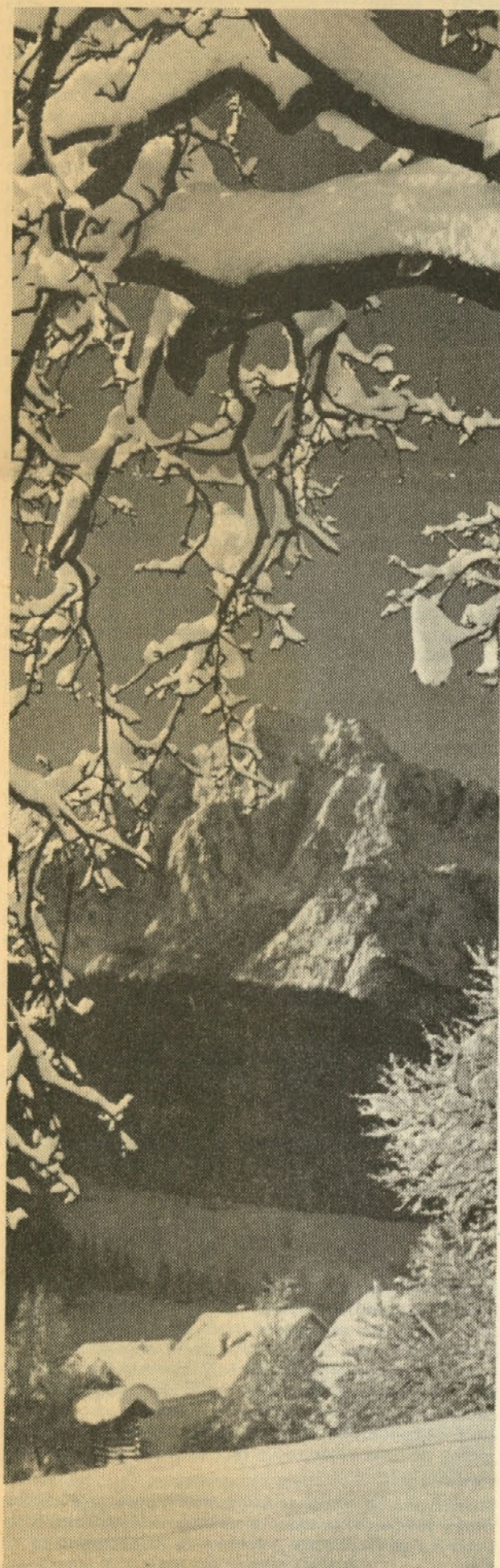
Prehajamo v novo leto. Želimo, da bi bilo uspešno in da bi ob letu, ko bomo zopet potegnili črto in seštel dobro in slabo, prevladalo dobro. Vemo, da je to odvisno le od nas samih, od naše zavzetosti, prizadevnosti in pripravljenosti za sodelovanje z vsem svojim znanjem, sposobnostjo in močjo; neglede na to, kje in kaj je treba delati...

Pred nami so večje in težje delovne naloge! Več premoga bomo morali odkopavati; zagotoviti nemoteno obratovanje vseh agregatov v elektrarni; povečati napore za izgradnjo objektov, ki je načrtovana v razvojnem programu RLV; iskati nova pota v razvoju elektrostrojne dejavnosti pa nove kvalitete v delu in razvoju vseh drugih dejavnosti, ki so se razvile v okviru REK Velenje. Pri tem ne smemo pozabiti na to, da mora biti osnovno vodiljo vseh prizadevanj skrb za večji dohodek. V tej skrbi pa bomo uspešni le, če bomo v svojih odločitvah upoštevali družbene potrebe in če bomo vedno spoštovali načela gospodarnosti in našli pota za povečevanje produktivnosti.

Iz dosedanjih izkušenj vemo, da bo delo pri nadaljnji preobrazbi samoupravnih organiziranosti in vzpostavljanju dohodkovnih odnosov še posebej trdo. Preseči moramo razprave o sicer važnih vprašanjih formalnega organiziranja, ki pa niso temeljna. Pokazalo se je, da smo tam, kjer smo se organiziranja lotili formalno — pač zato, da bi dobili neko dopadljivo obliko — v trenutku, ko smo začeli urejevati notranja razmerja, naleteli na presenečenja. To velja zlasti za dokončno opredelitev namena in vsebine sestavljene organizacije REK Velenje, ki jo še moramo izpeljati in kjer formalno reševanje problemov ne bo dalo željenih rezultatov. Na področju urejanja dohodkovnih odnosov smo sicer v večini primerov rešili vprašanje pridobivanja dohodka, nerešena pa so še vprašanja razporejanja dohodka ter delitve čistega dohodka in osebnih dohodkov. Čaka nas tudi praktična izpeljava načela delitve po delu oziroma osebnem prispevku. In še bi lahko naštevali vprašanja in naloge, ki se nam na tem področju odpirajo ter čakajo rešitve v prihodnjem letu. Vendar predaleč bi zašli, če bi hoteli nanizati prav vse. Pa tudi potrebno ni, ker vemo in čutimo, za kaj gre: rešitve problemov pa so v nas samih.

Čestitajmo si ob koncu leta k vsem uspehom, ki smo jih v preteklem letu dosegli, ter si zaželim uspešno, srečno in zdravo leto 1978 tako pri delu kakor tudi v zasebnem življenju.

Peter Krapež

Ivo KADLIČEK,
predsednik sindikalne
organizacije REK Velenje

Leto 1977, ki se izteka, je tudi za REK Velenje bilo pomemben mejnik pri uresničevanju vloge delavskega razreda v neposrednem, konkretnem pripravljanju, oblikovanju in organiziranju združenega dela na področju poglobljanja samoupravljanja, samoupravnih odnosov in zadovoljevanja skupnih ter osebnih potreb delovnih ljudi.

Temelj za izvajanje nalog na področju uresničevanja namena in ciljev nadaljnega razvoja samoupravnega socializma je seveda zakon o združenem delu. Delavci v REK Velenje smo se teh nalog lotili z odločnostjo, da se bolj aktivno vključimo v neposredno odločanje.

V naših osnovnih sindikalnih organizacijah in njihovih organih, predvsem pa sindikalnih skupinah, smo v tej zvezi organizirali, usmerjali in vodili veliko konkretnih razprav. S tem delom pa bo treba nadaljevati še bolj intenzivno, saj nas čakajo še težje in številnejše naloge, da bomo uresničili geslo: "Nič, kar je pomembnega za delavca, brez sindikata!"

Skladno z organiziranjem novih organizacij združenega dela REK Velenje — od TOZD in delovnih skupnosti do delovnih organizacij in sestavljene organizacije — smo se lotili tudi reorganizacije v sindikalni organizaciji REK Velenje. To je, ustanavljanje novih sindikalnih skupin — kjer je bilo potrebno pa tudi osnovnih sindikalnih organizacij, in sicer po načelu: vsak del zaokroženega delovnega procesa organizira sindikalno skupino, ki izvoli svoje delegate v organe osnovnih in sindikalnih organizacij na vseh ravneh organiziranosti in delovanja v sindikatih.

Torej so dani vsi pogoji, da delavci REK Velenje v letu 1978 v sindikatih še uspešneje delujemo in uresničujemo družbene naloge ter zadovoljujemo družbene in lastne interese.

V teh prizadevanjih želim v letu 1978 vsem delavcem REK Velenje kar največ uspehov; poleg tega pa veliko osebne sreče in zadovoljstva pri delu in družini. Srečno!

Feliks ZAMUDA,
predsednik organizacije
ZSMS REK Velenje

Z nenavadno naglico minevajo leta eno za drugim. Komaj zapustimo šolske klopi, že je za nami nemirna in brezskrbna mladost. Želja po ustvarjanju nas iztrga iz sveta iluzij in pahne v zrela leta, ko je treba pokazati vse kar zmoremo. Leto za letom prihajamo in odhajamo, generacija za generacijo.

Tudi v letošnjem letu vas je prišlo veliko med nas, vsak s svojim ciljem in voljo. Naš kolektiv sestavlja tretjina mladih delavcev. Prisotni smo povsod; na delovnih mestih, v samoupravnih organih, družbenopolitičnih organizacijah, v samskih domovih in društvenih aktivnostih. Svoje interese in hotenja izražamo organizirani v Zvezi socialistične mladine Slovenije. Ocenimo uspešnosti dela organizacije mladih REK Velenje v preteklem letu prepuščam posameznikom, želim pa izraziti želje za nadaljnje delo.

Nova organiziranost REK Velenje, skladno z zakonom o združenem delu, je terjala tudi organizacijske spremembe v mladinski organizaciji. Ustanavljanje osnovnih organizacij in koordinacijskih teles bo v teh dneh končano. V začetku naslednjega leta bo volilna in programska konferenca koordinacijskega sveta osnovnih organizacij ZSMS REK Velenje, na kateri se bomo dogovorili za združevanje dela osnovnih organizacij ZSMS REK Velenje v skupnih akcijah. Z dokončno reorganizacijo mladinske organizacije bodo dani vsi pogoji za njeno uspešno delo.

Moja osebna želja je, da nova organiziranost prinese mladim nov polet za dosego še večjih uspehov pri reševanju problemov mlade generacije in vseh družbenih vprašanj današnjega časa. Naša akcijska sposobnost, trdnost in veljavnost mora biti še večja. Le tako bomo lahko priprave na 10. kongres ZSMS, ki bo v prihodnjem letu, uspešno izpeljali.

Mladi moramo biti med prvimi in stati z ramo ob rami z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami, ko se bije bitka za poglobljanje samoupravnih odnosov in doseganje boljših rezultatov dela v osnovnih celicah našega organiziranja in delovanja. Zavedajmo se, da smo generacija, ki bo nosila vse dobro in slabo na splošno uspešne današnje akcije.

Ob novem letu želim v imenu predsedstva koordinacijskega sveta osnovnih organizacij ZSMS ter osebno vsem članom REK Velenje, posebno pa še mladim, prijetno praznovanje, v letu 1978 pa veliko zdravja, sreče in uspehov tako pri delu kot doma.

Franc AVBERŠEK,
v. d. vodje TOZD
Jama Preloge

Bliža se konec leta. Pred nami je zopet čas, ko pregledujemo rezultate leta, ki se izteka, obenem pa se že oziramo v novo leto.

Leto 1977 je bilo za vse, ki delamo v TOZD Jama Preloge, izredno naporno, saj smo se morali spoprijeti s številnimi tehničnimi in organizacijskimi problemi v jami in zunaj. Večina problemov RLV se je nakopičila ravno v naši jami, kjer je zaradi tehničnih razlogov že na začetku leta izpadlo 200 metrov odkopne fronte; dodatni varnostni ukrepi na področju priprav jamskih prog pa so preprečili hitro nadomeščanje izpadle fronte.

Danes lahko ugotovljamo, da smo s skupnimi močmi vseh rudniških delovnih enot probleme rešili dokaj zadovoljivo, saj bo letošnja proizvodnja RLV precej večja, kot smo jo predvideli v začetku leta, ko so nas doletele omenjene težave. A tolikšna le ne bo, kakor smo zapisali v letnem načrtu.

Tudi naše naloge v letu 1978 bodo zahtevne, menim pa, da jih bo delovni kolektiv, kakršen je naš, izpolnil.

Važnejše naloge, ki čakajo našo temeljno organizacijo v prihodnjem letu, so: povečanje stopnje varnosti pri delu ter mehaniziranosti odkopov in jame Preloge v celoti — s tem pa tudi produktivnosti; poleg tega pa še uvedba 42-urnega delovnega tedna.

Če bomo uspešni pri izpolnjevanju vseh teh nalog, bomo uspešni tudi pri izpolnjevanju skupne naloge proizvodnih enot RLV za leto 1978.

Ob tej priložnosti je vsekakor treba omeniti še to, da smo v letošnjem letu delavci, ki delamo v jami Preloge, veliko naredili tudi na samoupravnem področju. Saj TOZD Jama Preloge — v kateri so organizacijsko povezana odkopna polja vzhodnega, severnega in južnega dela jame Preloge — je ravno plod naših prizadevanj na področju poglobljanja samoupravljanja. Seveda pa v naši mladi temeljni organizaciji še ni vse tako, kot bi želeli in kakor bi moralo biti. Čaka nas še veliko nalog na strokovno-tehničnem in samoupravnem pa tudi na družbenopolitičnem področju.

Ob koncu leta se kot vršilec dolžnosti vodje TOZD zahvaljujem vsem delavcem TOZD Jama Preloge, ki so z vestnim izpolnjevanjem svojih delovnih obveznosti omogočili izvrševanje kolektivnih nalog; z željo, da bi naše skupne naloge vsaj tako uspešno izvrševali tudi v bodoče.

Vsem delavcem našega rudarsko-elektroenergetskega kombinata in njihovim svojcem, posebej pa rudarjem TOZD Jama Preloge in članom njihovih družin, želim v novem letu 1978 veliko zdravja, sreče — in prijetne novoletne praznike. Srečno!

Marjan MOŠKON,
v. d. vodje TOZD
Jama Pesje

Ob koncu leta se navadno ozremo nazaj in pogledamo, v kolikšni meri smo izpolnili naloge, ki smo si jih zadali v začetku leta.

V TOZD Jama Pesje smo letošnji plan proizvodnje premoaga presegli za 6 odstotkov; nakopali smo prek 1 300 000 ton premoaga.

Velik delež v doseženi proizvodnji imajo mehanizirana čela, saj je trenutno od 480 metrov odkopne fronte 50 odstotkov popolnoma mehanizirane, 23 odstotkov delno ter 27 odstotkov fronte, kjer odkopavamo na klasični način.

Za aktivno delo v preteklem letu je treba pohvaliti vse naše samoupravne organe in družbenopolitične organizacije, predvsem pa osnovne organizacije ZK in sindikata, saj so te bile pobudnik in nosilec večine vseh akcij v TOZD, tako na področju proizvodnje kakor na drugih področjih.

Tudi v prihodnjem letu nas čakajo odgovorne naloge. Proizvodnja naše jame naj bi se povečala za 26 odstotkov; s tem, da se bi predeli jame, kjer sedaj odkopavamo na klasičen način, postopoma mehanizirali. Preiti bo treba tudi na 42-urni delovni teden, ki si ga rudarji zaradi težkega fizičnega dela gotovo zaslužijo. Glede na to pa bo nujno, da dosežemo kar največji izkoristek mehanizacije v jami.

Tudi na družbenopolitičnem področju nas čaka precej dela; glavna naša naloga na tem področju pa je nadaljnje uresničevanje nalog, ki nam jih nalaga zakon o združenem delu.

Vsem zaposlenim v TOZD Jama Pesje in drugim delavcem REK Velenje želim v letu 1978 mnogo osebne sreče, zdravja — in delo brez nezdod. Srečno!

Ivan ČULJAK,
v. d. vodje TOZD
Jama Škale

Izteka se leto jubilejev, leto novih uspehov na delovnem in samoupravnem področju. V letu 85. rojstnega dneva tovariša Tita, 40-letnice njegovega prihoda na čelo KPJ Tn 40-letnice ustanovnega kongresa KPS, letu uveljavljanja in konkretizacije zakona o združenem delu se je TOZD Jama Škale, skupaj s TOZD RŠC — Rudarski praktični pouk, izkazala z rekordnim proizvodnim uspehom. Leto 1977 je leto največjega proizvodnega vzpona jame Škale!

Čez 100 let stara, ob koncu vojne zapuščen, po vojni ponovno aktivirana in potem dvakrat zaprta (po izgradnji jaska Preloge ter med krizo v premogovništvu; aprila 1967), pa obakrat znova usposobljena — je jama Škale (po vdoru vode vanjo decembra 1973, čigar posledice so naši rudarji izjemno hitro in uspešno odpravili) letos 15. decembra prvič v svoji zgodovini dosegla v enem letu proizvodnjo 1 000 000 ton premoaga.

Ta rekord jame Škale je brez dvoma zgodovinski, omembe vreden tudi zato, ker smo z njim izravnali del nepričakovane izpada proizvodnje v jami Preloge, do katerega je prišlo zaradi znanih vzrokov po začetku letošnjega leta.

Tega rekorda pa seveda nismo dosegli enostavno; potrebna so bila nadpoprečna prizadevanja pa odpiranje dodatnih odkopnih področij, saj bi sicer do konca leta verjetno ne proizvedli veliko več kot 900 000 ton premoaga, kolikor obema TOZD — Jami Škale in Rudarskemu praktičnemu pouku — nalaga letošnji proizvodni načrt.

Ta prizadevanja najbolj jasno dokazujejo poprečni odkopni učinki, ki smo jih dosegli, saj so ti za okrog 18 odstotkov večji od načrtovanih.

Glede na doseženi rekord 15. decembra lahko računamo, da bomo delavci TOZD Jama Škale ter delavci in učenci, ki delajo v TOZD Rudarski praktični pouk (veliko enih in drugih je prišlo iz naših bratskih republik), novo leto dočakali z doseženim letnim izkopom premoaga okrog 1 050 000 ton. S tem pa bomo naše naloge iz letošnjih mesečnih delovnih načrtov v celoti izpolnili, nalogo iz letnega načrta pa presegli za okrog 17 odstotkov.

Delavci RLV na odkopih v jami Škale smo v letošnjem letu dosegli pomembne premike tudi na samoupravnem področju. Julija smo se ponovno izrekli za združevanje našega dela v TOZD Jama Škale; s tem, da naj naša TOZD deluje v okviru delovne organizacije RLV in sestavljene organizacije REK Velenje. Ob tem je prišlo tudi do nekaterih organizacijsko-tehničnih sprememb, za katere smo se odločili z namenom, da bi boljše združevali delo in sredstva znotraj delovne organizacije RLV in sestavljene organizacije REK Velenje.

Prizadevali smo si tudi za uveljavitev in povečanje učinkovitosti delegatskega sistema oziroma neposrednega odločanja ter za izboljšanje informiranja in nagrajevanja po delu.

Proti koncu letošnjega leta pa smo se že pripravljali na naloge za prihodnje leto. Ena od velikih naših nalog za leto 1978 je sklenitev v tem letu začeti investicijskih del za izdelavo triadnega vpadnika in usposobitev tega vpadnika za uporabo — saj je izpolnitev te naloge pogoj, da bomo proizvodnjo jame Škale lahko obdržali na doseženi ravni!

Ob koncu leta čestitam vsem delavcem v TOZD Jama Škale za dosežene delovne uspehe in se kot v. d. vodje TOZD zahvaljujem vsem tistim, ki so se poleg težkega in naporenega dela v jami prizadevno vključevali tudi v delo samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij.

V novem letu 1978 pa želim vsem delavcem REK Velenje, delavcem RLV in TOZD Jama Škale pa še posebej, veliko novih delovnih uspehov pa zdravja; skratka srečne in prijetne dni.

Jože ŠUHLE,
v. d. vodje
TOZD Priprave

Naša TOZD se je v letu, ki se izteka, srečevala z mnogimi težavami. Dodatni varnostni ukrepi za delo pri izdelavi prog v neraziskanih področjih so nam zmanjševali napredke in tako je pravočasna priprava odkopnih polj bila velik problem. Pri izvajanju teh ukrepov pa bo treba vztrajati še naprej, kajti varnost pri delu je prva in skupna skrb vseh, ki delamo v jami.

Kljub tem ukrepom pa smo v letu 1977 dosegli zadovoljive količinske rezultate pri izdelavi prog za potrebno dolžino odkopne fronte. Le več dni smo morali delati, in to vsi v RLV, da smo se lahko približali letni proizvodnji premoga, ki smo jo predvideli v letnem načrtu. Torej so naši rudarji znova dokazali, da spoštujejo sprejete proizvodne obveze tudi za ceno svojega prostega časa. A končno bo tudi za rudarje treba rešiti vprašanje 42-urnega delovnega tedna, saj če si kdo zasluži več tedenskega počitka, si ga rudarji znova dokazali, da spoštujejo sprejete proizvodne obveze tudi za ceno svojega prostega časa. A končno bo tudi za rudarje treba rešiti vprašanje 42-urnega delovnega tedna, saj če si kdo zasluži več tedenskega počitka, si ga rudarji znova dokazali, da spoštujejo sprejete proizvodne obveze tudi za ceno svojega prostega časa.

S tem pa sem nakazal kar vrsto pomembnih nalog, ki nas čakajo v prihodnjem letu; da ne omenjam še proizvodne, ki je za nas rudarje vedno glavna.

Ob koncu leta želim vsem našim rudarjem, da bi tudi v novem letu, letu 1978, dosegali takšne delovne uspehe kot do sedaj; poleg tega pa mnogo osebne sreče ter zdravja, saj je zdravje prvi pogoj za delo. Enako želim tudi vsem drugim delavcem REK Velenje.

Janko MEH,
v. d. vodje TOZD
Jamska mehanizacija

Ko se ob prehodu v novo leto 1978 ozremo nazaj, vidimo, da je bilo leto 1977 izredno razgibano; posebno še zaradi reorganizacij, katerih cilj je uresničitev zakona o združenem delu. In zaradi tega smo z letom 1977 lahko zadovoljni. Ne moremo pa biti zadovoljni ob ugotovitvi, da zaradi znanih razlogov v RLV nismo realizirali osnovnega plana proizvodnje. Ta ugotovitev velja tudi za TOZD Jamska mehanizacija.

Kar se tiče samoupravne organiziranosti na področju jamske mehanizacije in transporta RLV, pa je treba povedati, da je ta v letu 1977 doživela močne spremembe. Ves jamski transport je organiziral lastno TOZD; vsa jamska mehanizacija, vključno z mehanizacijo jame Škale, pa prav tako. Naša TOZD — TOZD Jamska mehanizacija — je tako odgovorna za vso elektrostrojno dejavnost v okviru nadaljnjega mehaniziranja podzemnega dela RLV.

Glede razvoja na področju dejavnosti naše TOZD pa je treba povedati, da je največji razvoj doživela remontna dejavnost. Opravljanje remontnih del smo centralizirali in tehnološko dvignili na višjo raven. Poleg tega se je na področju dejavnosti naše TOZD razvila nova dejavnost, in sicer vzdrževanje hidravlike.

Največ pobud za vse te spremembe so dali naši samoupravni organi in družbenopolitične organizacije.

In kakšne naloge nas čakajo v letu 1978?

Osnovna naloga bo seveda uresničevanje delovnega načrta RLV za leto 1978. V njem bo naša TOZD imela pomembno vlogo, kajti del mehaniziranih odkopov znotraj celotne odkopne fronte se bo še večal. Več bo treba storiti tudi na področju mehaniziranosti jamskega transporta. Posebno pozornost bo treba nameniti racionalnejšemu gospodarjenju z osnovnimi sredstvi in repromateriali. V mejah možnosti bo treba prehajati na modernejšo, bolj izpopolnjeno mehanizacijo. Nadaljevati bo treba tudi z razvojem delavniških vzdrževalnih del.

Prav tako pomembne naloge nas čakajo na področju nadaljnjega razvoja družbeno-ekonomskih odnosov in delitve OD po rezultatih dela; torej na področju praktičnega uresničevanja določb zakona o združenem delu. Ob tem ne bomo smeli pozabiti tudi na krepitev delegatskega sistema. Skratka, storiti bo treba vse, kar je v naših močeh, da bodo rezultati našega združenega dela na vseh področjih čim boljši.

V novem letu 1978 želim vsem delavcem TOZD Jamska mehanizacija in vsem drugim delavcem RLV ter REK Velenje kar največ sreče in zadovoljstva pri delu in doma.

Ciril KEMPERLE,
v. d. vodje delovne
skupnosti RLV — Zračenje

Z zakonom o združenem delu, ki temelji na ustavi SFRJ in sklepah X. kongresa ZKJ, smo vsi delovni ljudje naše družbe veliko pridobili. Še posebno velika pridobitev je v tem, da zakon daje rešitve za odnose delavcev do proizvodnih sredstev in — kar je prav tako pomembno — obravnava samoupravno združevanje dela in družbeno-ekonomske odnose v združenem delu.

Da bi se delavci službe "zračanja in sanacija" aktivno vključili v samoupravno dogovarjanje v združenem delu, smo v skladu z ustavo in zakonom o združenem delu ter glede na potrebe delovne organizacije RLV ustanovili delovno skupnost Zračenje.

Tako sedaj delavci delovne skupnosti Zračenje enakopravno sodelujemo v združenem delu delovne organizacije RLV, ustvarjamo dohodek in odločamo o delitvi dohodka.

Delovna skupnost Zračenje izvaja storitveno dejavnost za temeljne organizacije Jama Preloge, Jama Pesje, Jama Škale, Priprave in po potrebi tudi za druge TOZD RLV. Njena glavna dejavnost zajema prezračevanje, saniranje, zapiranje, odvodnjavanje in zamuljevanje jamskih prostorov; njeni stranski dejavnosti pa sta ropanje jeklenega podpora v opuščeni jamskih prostorih in opravljanje skladiščnih storitev za proizvodne TOZD RLV.

Vse te dejavnosti neposredno vplivajo na količinski obseg proizvodnje premoga, zato je dolžnost vseh, ki smo zaposleni v delovni skupnosti Zračenje, da z vseh vidikov uspešno izvajamo dela na našem delovnem področju.

Te dolžnosti se dobro zavedamo, kar kažejo tudi sledeči rezultati našega dela v letu 1977:

- S pravilnim vodenjem jamskega zraka smo glede na zmogljivost glavnih ventilatorjev na zračilnih postajah Preloge, Pesje in Tičnica zagotovili normalne klimatske razmere v jamskih prostorih, oziroma razmere v skladu s predpisi; in sicer povsod v vseh jamah razen v južnem krilu jame Preloge, kjer so bile temperature zraka nad dovoljeno mejo. Za izboljšanje klimatskih razmer oziroma omogočanje prezračevanja tega področja z večjo in hladnejšo količino zraka pa že izdelujejo potrebne proge.

- Za pravilno regulacijo jamskega zraka je njuno tudi preprečevanje zračnih kratkih stikov, in to tudi v jamskih prostorih mehaniziranega transporta. V ta namen pa smo izpopolnili avtomatska zračilna vrata.

- Da bi preprečili ogrevanje in samovžig premoga v starih delih, smo letos do konca oktobra v področja jame Preloge in jame Pesje vgradili 33 zidov, ki so veljali skupno 3 280 000 dinarjev, in za te zidove zaplavili 40 350 kubičnih metrov zaplavljenega materiala, v jami Škale pa 2 650 kubičnih metrov.

- Za preprečevanje lokalnih ogrevov smo v istem obdobju v področjih jame Preloge in jame Pesje izdelali 65 izolacijskih plaščev iz EF malte, ki so veljali 6 864 000 dinarjev. Površina teh plaščev znaša 8 800 kvadratnih metrov, za zapornitev praznin za njimi pa smo porabili 2 800 ton EF malte.

- V področju jame Preloge in jame Pesje smo vgradili v istem obdobju tudi 29 klasičnih zidanih vrat, ki so veljala 505 000 dinarjev, v njih pa je vgrajenega 72 kubičnih metrov materiala.

Poleg naštetih del smo delavci delovnih skupnosti Zračnja v omenjenem obdobju izropali jekleno ločno podporje na dolžini 1 400 metrov jamskih prog, ki so bile predvidene za zapiranje, in tako rešili 3 500 kompletov tega podporja.

Naše naloge za leto 1978!

V prihodnjem letu se bo obseg naših nalog močno povečal, saj bomo delovno področje naše dejavnosti razširili na jama Škale, kjer je zračenje in sanacija doslej imela na skrbi bivša TOZD Jama Škale; k povečanju obsega naših nalog pa bo precej prispevala tudi večja proizvodna in investicijska dejavnost celotne delovne organizacije RLV v prihodnjem letu.

Tako je za leto 1978 predvidena vgraditev 75 takih zidov in 54 takih vrat, kot smo jih omenili; poleg tega pa še izdelava izolacijskih plaščev s precej večjo površino kakor pri omenjenih izolacijskih plaščih ter izgradnja 16 avtomatskih zračilnih vrat.

Kljub povečanemu obsegu naših nalog pa bi naj števila zaposlenih v naši delovni skupnosti v prihodnjem letu ne povečali, kakor bi ga morali povečati glede na dosežene normative v letošnjem letu.

Torej bo za izpolnitev nalog, ki nas čakajo v letu 1978, edini izhod izboljšanje organizacije in tehnologije našega dela ter vestno izpolnjevanje vsakodnevnih delovnih nalog.

Srečno novo leto 1978 želim vsem delavcem REK Velenje in njihovim svojcem.

Maks LOMSEK,
stalni dopisnik
iz TE Šoštanj

TE Šoštanj
uspešno končuje
leto 1977

Ko se v TE Šoštanj na pragu novega leta oziramo nazaj, na opravljeno delo in naloge v letu, ki se izteka, vidimo celo vrsto delovnih uspehov. Naša najpomembnejša delovna zmaga v letu, ki mineva, pa je vsekakor uspešno končana izgradnja in prav tako opravljen zagon doslej največje elektroenergetske proizvodne enote v Jugoslaviji — TE Šoštanj IV s 335-megavatnim turboagregatom.

Od podpisa pogodbe z glavnima dobaviteljema opreme Kraftwerk Union in Sulzer jeseni 1974 so minila le pičla tri leta, in že je zrasla nova, četrta faza TE Šoštanj.

Ves vloženi trud investicijske skupine v TE Šoštanj, tujih in domačih dobaviteljev opreme ter izvajalcev montažnih del, ki so svojo nalogo morali večidel opravljati pospešeno, je bil uspešen:

- Že 25. septembra smo uspešno izvedli prvo sinhronizacijo in poskusno priključitev nove faze na 380-kilovoltno omrežje.

- Dva meseca pozneje, 25. novembra, pa je nova faza pričela z enomesečnim preizkusnim obratovanjem, ki poteka uspešno, saj je nova faza že do 15. decembra proizvedla prek 61 milijonov kWh električne energije.

Kako dobrodošle in dragocene so kilovatne ure električne energije iz TE Šoštanj IV, ni treba nadelo opisovati; dovolj je, da rečemo: če teh kilovatnih ur ne bi bilo, bi letošnjo jesen tudi v Sloveniji prišlo do redukcij pri dobavi električne energije, kakor je prišlo v sosednji Hrvaški.

Bodoče naloge investicijske skupine

Investicijska skupina, ki se je medtem organizirala kot temeljna organizacija združenega dela "Inženiring" v okviru delovne organizacije TE Šoštanj, ima za leto 1978 in še za precej časa po letu 1978 obilico dela:

- Dokončati mora še nekatera dela pri TE Šoštanj IV in po končanem preizkusnem obratovanju te faze odpraviti pomanjkljivosti, ki se bodo morebiti pokazale med preizkusnim obratovanjem.

- Opraviti mora optimizacijo naprav nove faze ter prevzemne meritve zanj.
- Dokončati mora gradbeni del in montažo dizelskega agregata, ki bo oskrboval naprave TE Šoštanj, katere morajo vedno delovati, z električno energijo v primeru izpada elektrarne in razpada električne mreže.
- V TEŠ I in TEŠ II bo morala zamenjati stare elektrofilitre z novimi, kar bo terjalo precejšnja investicijska sredstva, ki pa se bodo obrestovala s čistejšim okoljem.
- Posodobiti in povišati bo morala dimnik TEŠ I in TEŠ II, in sicer od 100 na 150 m; to se bo prav tako obrestovalo s čistejšim okoljem.

Poleg teh nalog pa bo imela TOZD Inženiring veliko dela tudi izven TE Šoštanj, saj je prevzela izgradnjo celotne toplotarne II v Ljubljani; vključno z vsemi pripravi.

Na področju izgradnje tega elektroenergetskega proizvodnega objekta, ki bo imel moč 50 MW + 100 Gcal na uro, trenutno poteka izbiranje najboljših ponudb za dobavo potrebne opreme.

Dosežena proizvodnja električne energije TE Šoštanj v letu 1977

ENOTE	Proizvodnja v obdobju januar-novem.	Prognoza proizvodnje za ves dec.	Skupno
Bloki 1, 2 in 3	604,1	68,9	673
Blok 4 (faza III)	1 208,8	164,2	1 373
Blok 5 (faza IV)	44,2	121,8	166
Celotna elektrarna	1 857,1 GWh	354,9 GWh	2 212 GWh

Opomba: 1 GWh je 1 milijon kWh in 2 212 GWh pomeni 2 milijardi 212 milijonov kilovatnih ur.

Program proizvodnje za leto 1978 v okviru elektroenergetske bilance

Bloki 1, 2, 3	440 GWh
Blok 4	1 465 GWh
Blok 5	1 485 GWh
Celotna elektrarna	3 390 GWh

Vsi količinski podatki se nanašajo na proizvodnjo električne energije "na pragu" elektrarne, to je, na proizvodnjo čiste energije (za elektroenergetsko omrežje); lastna poraba (poraba v elektrarni) je torej odšteta. Celotna proizvedena električna energija ("na sponkah generatorja") pa je za okrog 9 odstotkov večja.

Branko KRANJČEC,
član komisije za
spremljanje uresničevanja
ZZD v TE Šoštanj

Opravljenost dela na področju razvoja samoupravljanja v TEŠ

Vsi napor delavcev v TEŠ so bili v letošnjem letu usmerjeni v izgradnjo nove faze elektrarne, zelo obsežen letni remont elektrarne in uresničevanje ZZD (zakona o združenem delu).

Vse to je terjalo izredno discipliniranost vseh elektrarniških delavcev.

Uresničevanje ZZD je seveda neizogibno povezano z organiziranjem TOZD. V TEŠ smo organizirali štiri (4) temeljne organizacije združenega dela in delovno skupnost skupnih služb. Pri tem je bilo treba rešiti vrsto problemov, saj je TEŠ prva termoelektrarna, ki jo delavci upravljajo tako, da so organizirani v temeljne organizacije združenega dela.

Vzporedno z organiziranjem TOZD smo v TEŠ izvedli manjšo prerazporeditev dela, ki bo omogočila večjo specializacijo in točnejšo delitev dela. Ta prerazporeditev je bila potrebna zaradi delovne (s tem pa tudi dohodkovne) zaokroženosti TOZD.

Konstituiranje temeljnih in delovne organizacije TEŠ, ki smo ga izvedli v tem letu, je potekalo v skladu s sprejetim programom za uresničevanje ZZD.

Dohodkovne odnose med delavci TOZD smo uredili s samoupravnim sporazumom o ustvarjanju skupnega prihodka, ki povezuje TOZD TEŠ I, TOZD TEŠ II in TOZD Vzdrževanje.

Delavci TOZD Inženiring pa so z delavci drugih TOZD povezani s samoupravnim sporazumom o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih, v katerem je določeno, da TOZD ustvarjajo svoj dohodek na podlagi svobodne menjave dela — s tem, da opravljajo skupne posle za druge TOZD v TEŠ.

Dohodkovna vez delavcev TE Šoštanj se s to vezjo ne končuje, saj se delavci TEŠ na podlagi posameznih sporazumov s svojim delom in sredstvi povezujejo z delavci drugih TOZD v REK Velenje, posebno z delavci rudniških TOZD; poleg tega pa z drugimi proizvajalci električne energije v Sloveniji.

Skupno z dohodkovnimi problemi smo v TEŠ reševali problem samoupravne organiziranosti in delitve osebnih dohodkov, za kar smo sprejeli tudi ustrezne samoupravne splošne akte.

Seveda pa je treba reči, da tako obsežno delo na področju uresničevanja ZZD, kakor je bilo opravljeno v tem letu, terja še veliko dograjevanja in razvijanja. Ta naloga nas v TEŠ čaka predvsem v naslednjem letu.

Z namenom, da bi v TEŠ učinkovitejšo reševali probleme in uveljavljali ZZD, so izvedle reorganizacijo tudi naše družbenopolitične organizacije. Tako se je bivša sindikalna organizacija preoblikovala v sedem (7) osnovnih sindikalnih organizacij, bivša osnovna organizacija ZK v pet (5) osnovnih organizacij in bivša organizacija ZSMS v tri (3) osnovne organizacije. Hkrati pa je v naših družbenopolitičnih organizacijah prišlo tudi do preoblikovanja načina aktivnosti.

S tem, da v vsaki naši temeljni organizaciji in delovni skupnosti delujejo omenjene družbenopolitične organizacije, so delavci v svojem političnem delovanju učinkovitejši, kar nedvomno pozitivno vpliva na razvoj samoupravljanja.

Z delom, opravljenim v letošnjem letu, smo zadovoljni; hkrati pa se zavedamo, da vseh naših problemov in nalog še nismo rešili. Zato bomo zlasti skupno z drugimi delavci REK Velenje in EGS tudi v naslednjem letu združevali vse svoje moči za uresničevanje delovnih planov in samoupravnih razvojnih nalog.

Delavci v TE Šoštanj želimo vsem drugim delavcem REK Velenje veliko delovnih in osebnih uspehov pa sreče v novem letu 1978.

Ivo ZUPANČIČ,
v. d. vodje TOZD
Strojni obrati

Vsakokrat, ko se bliža leto h koncu, pogledamo, kakšne rezultate smo v njem dosegli.

Leto 1977 je bilo za kolektiv Strojnih obratov uspešno. Ta uspešnost se ne kaže samo v doseženih finančnih rezultatih, temveč tudi v razširitvi poslovnega sodelovanja z organizacijami združenega dela izven velenjske regije.

V letu, ko proslavljamo 25-letnico Elektrostrojnih obratov, začenjam z delom v novih proizvodnih prostorih, kar nam daje možnost za hitrejši razvoj Strojnih obratov v že nakazanih smereh.

V letošnjem letu je prišlo v naših obratih do reorganizacije. Sedanje TOZD Strojni obrati sestavljajo trije proizvodni obrati, katerih dejavnosti so specializirane in se tehnološko združujejo za opravljanje kompleksnih nalog. To združevanje pa je terjalo tudi organiziranje sedanje TOZD Strojni obrati in znano nadaljnje združevanje dela in sredstev.

Težišče del Strojnih obratov v letu 1977 se je gibal na področjih, kot so izdelava rudarske opreme in rezervnih delov za to opremo, izvajanje remontov za potrebe temeljnih organizacij REK Velenje, dokončevanje izgradnje sistema transporta premoga za TEŠ IV, izdelava elementov za cestni transport v sodelovanju z EMO — TAM in elementov peči za centralno ogrevanje v sodelovanju s TAM — STADLER ter drugih izdelkov; kakor tudi na področju opravljanja raznih manjših storitev.

Posebno pozornost smo posvečali tudi usposabljanju naših obratov za nove proizvodne programe, ki jih bomo postopoma začeli uresničevati prihodnje leto.

Pri našem delu smo se v preteklem letu 1977 srečevali tudi s težavami, kot so:

- primanjčevanje ustreznih kadrov zaradi primanjčevanja stanovanj,
- ločenost delovnih prostorov,
- neuresničene dobave potrebnih repromaterialov in opreme, ipd.

V planih ESO za leto 1978 smo predvideli nadaljnjo preseleitev naših proizvodnih kapacitet z lokacije "Jašek Preloge" v načrtovano novo montažno halo, ki jo bomo zgradili pretežno sami.

Če se ozremo v preteklo srednjeročno obdobje, vidimo, da se je število zaposlenih v naših obratih postopoma povečevalo, skladno z našim načrtovanim razvojem pa se bo povečevalo tudi v prihodnjem letu in pozneje.

Delavcem vseh organizacij združenega dela, ki sodelujejo z nami, se delavci Strojnih obratov ob sklepu leta 1977 zahvaljujemo za razumevanje pri reševanju naših skupnih poslovnih problemov, do katerih je prihajalo med letom; z željo, da bi se to sodelovanje še bolj okrepilo.

Obenem pa jim želimo SREČNO in USPEŠNO NOVO LETO 1978.

Mnogo sreče in uspehov v letu 1978 želimo tudi vsem drugim delavcem v ESO in REK Velenje.

Jože MEH,
v. d. vodje TOZD
Elektro obrati

Leto 1977 je bilo za kolektiv Elektro obratov izrednega pomena. Dosegli smo dobre poslovne uspehe, poleg tega pa smo se na novo samoupravno organizirali, in to kot TOZD Elektro obrati v okviru delovne organizacije ESO.

V letu 1977, ko proslavljamo 25-letnico ESO, štejemo v Elektro obratih za največji skupni delovni dosežek ESO uspešen konec del, ki smo jih prevzeli pri izgradnji TEŠ IV, saj smo v okviru inženiringa ESO pri izgradnji tega elektroenergetskega velikanu splošnega gospodarskega pomena opravili vsa elektro dela za ureditev sistema transporta premoga. Poleg tega smo sodelovali pri izgradnji kotlovnega dela TEŠ IV in vseh pomožnih objektov.

Skupna vrednost del, ki smo jih opravili pri izgradnji TEŠ IV, znaša 20 000 000 dinarjev (novih, seveda). S tem deležem je naša TOZD dokazala, da je sposobna opraviti še tako zahtevna dela, in to v postavljenih rokih.

Omembe vredno je tudi, da smo usposobili lasten kader za instalacije v telefonskem omrežju.

Nadalje, v letu 1977 smo sodelovali pri izvajanju skoro vseh pomembnejših elektro del na območju občine Velenje; to je: pri izvajanju instalacijskih del v stanovanjskih, poslovnih in industrijskih objektih ter del pri kabelskem omrežju in razsvetljavi. Delali pa smo tudi zunaj občinskih meja in poleg tega opravili še vsa naročena remontna dela za potrebe znotraj REK Velenje, zlasti pa znotraj RLV.

Vendar, če kritično pregledamo naše delo v letu 1977, moramo priznati, da smo pri nekaterih delih zamujali; da jih nismo končali do postavljenega roka. To pa v glavnem zaradi dveh razlogov! Prvič, primanjčevanje nam je dobrih kvalificiranih električarjev; to je največji razlog. Drugič, ni bilo nekaterih vrst repromateriala. A našo nabavno službo moramo pohvaliti, saj je storila vse, da bi nam dobavila ves potreben material; še zlasti pa se je potrudila pri nabavi materiala, ki smo ga najbolj potrebovali in ga je bilo tudi najtežje dobiti.

Morda celotno uspešnost našega dela v letu 1977 najbolje ponazarja podatek, da je 125-članski kolektiv naše TOZD Elektro obrati dosegel 50 000 000 dinarjev prihodka. In to kljub temu, da je bilo naše delo v letošnjem letu oteženo, ker so se naše strokovne službe preselile v nove prostore v Novih Prelogah; naša elektro delavnica pa je še vedno v starih prostorih. Torej je ena naših važnih nalog v letu 1978, da našo elektro delavnico preselimo na novo lokacijo; v sklop že preseljenih proizvodnih enot delovne organizacije ESO.

S tem pa smo že prešli na naše načrte za leto 1978, v katerih si bomo morali zastaviti težke in odgovorne naloge, in to na poslovnem in samoupravnem področju. Na primer, poleg že omenjenih nalog v okviru programa izgradnje novih prostorov ESO bomo morali do konca speljati samoupravno organiziranost, in to tako, da ta ne bo le organizacijska preobleka, temveč resnični kvaliteten premik, kakor ga terja zakon o združenem delu. Sestaviti in sprejeti pa bomo morali tudi vse potrebne samoupravne akte, ki jih še nismo sprejeli.

Med nalogami, ki so pred nami, je prav tako povečanje števila električarjev. Za leto, ki prihaja, je namreč predviden začetek izgradnje objektov delovne organizacije RLV na novi lokaciji in v okviru začetka te izgradnje bomo de-

lavci Elektro obratov morali sodelovati pri predstavitvi glavne transformatorske postaje, rešiti pa bomo morali tudi problem ureditve telefonskega omrežja za rudniške objekte na novi lokaciji.

To pa še ni vse! Po planu občine Velenje se bo pričela intenzivna izgradnja stanovanjskih, poslovnih in drugih objektov — in kot pri dosedanjih izgradnjah te vrste bodo naši obrati sodelovali tudi pri tej. Ob tem pa bomo veliko elektro del morali opraviti tudi za SOZD Gorenje, ki znova povečuje svojo investicijsko izgradnjo.

Torej bo povsod znotraj našega kolektiva — pri vseh, ki združujemo delo v TOZD Elektro obrati — treba še naprej krepiti samoupravno odgovornost in delovno zavzetost, saj plan, ki smo si ga zastavili za leto 1978, ni skromen.

O tem zgovorno priča tudi podatek, da bi naj naša TOZD v letu 1978 dosegla kar 60 000 000 dinarjev prihodka. Glede na naše uspehe iz prejšnjih let, vključno z letom 1977, pa najbrž lahko že zdaj rečemo, da bomo to uresničili.

V letu 1978 želim vsem delavcem REK Velenje, prav tako pa tudi njihovim družinskim članom, mnogo uspeha, zdravja in zadovoljstva. Srečno!

**Albin VENIŠNIK, v. d.
vodje TOZD Vodovodno-
toplovodni obrati**

Ko smo pred minulo proslavo 25-letnice ESO v na novo organizirani TOZD Vodovodno-toplovodni obrati (VTO) pregledali enajstmesečni obračun prihodka, smo ugotovili, da bomo poslovno leto 1977 finančno končali ugodno.

Ta ugotovitev je nedvomno razveseljava. Vendar prav je, da pregledamo še, kaj smo delali med letom!

Naše stalno prizadevanje na področju dodatnega strokovnega izobraževanja vseh, ki delamo v VTO, nam je omogočilo izvajanje vseh instalatersko-montažnih del pri izgradnji vodovodov pa sistemov ogrevanja in prezračevanja v stanovanjskih objektih; poleg tega pa izvajanje vseh zahtevnejših montažnih del pri urejanju sistemov za preskbo z vodo, plinom in oljem ter sistemov tehnološkega in klimatskega ogrevanja za prezračevanje in sistemov kotlovnih naprav na tekoča goriva v industrijskih objektih; kakor tudi izvajanje montažnih del pri izgradnji toplotnih podpostaj in izvajanje vseh vrst izolacijskih del.

Ob tem naj poudarim, da imamo približno polovico montažnih kapacitet stalno vezanih z deli pri industrijskih objektih dobrega naročnika naših storitev TGO Gorenje Velenje. Dobro pa sodelujemo tudi z mnogimi drugimi organizacijami združenega dela; na primer z GIP "Vegrad" Velenje, GIP "Gradis" Celje, GIP "Ingrad" Celje, "Gradbenikom" Ljubno, zavodom za urbanizem Velenje in Toplovodom Velenje.

Veliko smo delali tudi na samoupravnem in družbenopolitičnem področju, saj smo si zadali nalogo, da moramo zahteve v zvezi z organiziranjem naše TOZD, ki nam jih postavlja zakon o združenem delu, izpolniti do konca leta 1977.

V okvir te naloge spada tudi upoštevanje zahteve, da moramo naš plan za leto 1978 zastaviti in potem izpolnjevati tako, da bomo povečali prihodek in dohodek naše TOZD ter naše osebne dohodke v skladu z občinsko resolucijo.

Med naše najvažnejše naloge za prihodnje leto pa seveda spada tudi sodelovanje pri nadaljnji graditvi novih prostorov v okviru razvojnega programa ESO, saj bomo s tem rešili tudi vprašanje novih prostorov za naše delo. To pa je naša največja potreba, kajti prostori, v katerih delamo zdaj, sploh ne ustrezajo našim delovnim načrtom.

Vsem delavcem REK Velenje, posebej pa še zaposlenim v naši TOZD — Vodovodno-toplovodni obrati in njihovim družinam želim vse najlepše in veliko uspehov v novem letu 1978. Srečno!

**Ivan NOVAK, v. d.
vodje TOZD Krovsko-
ključavničarski obrati**

V mesecu novembru leta 1974 smo se delavci takratne

enovite delovne organizacije Kleparstvo-vodovod Šoštanj z referendumom odločili za priključitev v REK Velenje — TOZD ESO. Od 1. 1. 1975 pa do nedavnega smo potem delovali kot obrat TOZD ESO. A z ozirom na potrebe po poglobljanju samoupravljanja in uresničevanja zakona o združenem delu smo zdaj organizirani kot TOZD Krovsko-ključavničarski obrati Šoštanj, v okviru delovne organizacije ESO — REK Velenje.

Poudariti moram, da nas vseskozi pestijo neustrezni delovni prostori. Ta problem zelo slabo vpliva na razpoložene delavcev in gibanje produktivnosti v naši TOZD ter s tem tudi na dohodek in ostanek dohodka naše TOZD.

Prepričani smo, da bo v letu 1978 naša prostorska stiska vsaj deloma rešena v okviru II. faze izgradnje prostorov ESO na novi lokaciji.

Povedati moram tudi, da nam do sedaj še ni primanjkovalo dela in da ga nam zaenkrat tudi še ne bo; naša dejavnost je v glavnem vezana na potrebe v Šaleški dolini, vendar tudi izven nje precej delamo.

Poslovno leto 1977 bomo končali pozitivno, za leto 1978 pa načrtujemo za 25 odstotkov večji obseg dela.

Vsem delavcem REK Velenje in članom njihovih družin — prav tako pa tudi vsem občanom naše občine in delavcem organizacij združenega dela izven občine Velenje, ki poslovno sodelujejo z nami — želim obilo sreče, zdravja in dobrih poslovnih rezultatov v letu 1978.

**Dragan ROGIČ, v. d.
predsednika kolektivnega
poslovnega organa
delovne organizacije
REK Velenje — Plastika**

Ponovno je pred nami čas, ko opravimo analizo našega dela in poslovanja v preteklem letu in se ozremo tudi v leto, ki je pred nami.

Kakor v vseh letih do sedaj, od ustanovitve temeljne organizacije Plastika in zaščitna sredstva v letu 1971, se lahko pohvalno izrečemo tudi o letu 1977, saj smo z doseženimi uspehi na področju poslovanja lahko zadovoljni. V letu, katerega analiziramo, smo dosegli za 18 odstotkov večji prihodek (celotni dohodek) kot v letu prej.

Dobre rezultate nam je gotovo omogočila pravilna usmerjenost članov celotnega kolektiva naše nanovo organizirane delovne organizacije Plastika na tehničnem kakor tudi na samoupravnem področju. Pri tem moramo posebej omeniti pomemben korak, ki smo ga storili pri uresničevanju določil zakona o združenem delu. Samoupravno smo organizirali dve novi temeljni organizaciji in delovno skupnost skupnih služb in združili naše delo in sredstva v delovno organizacijo Plastika. Poudariti pa moramo, da pri tem ni šlo samo za spremembo organizacijske oblike, temveč za takšno organiziranost, ki nam prinaša predvsem vsebinske spremembe na celotnem področju poslovanja, samoupravljanja in družbenopolitičnega delovanja.

Prepričan sem, da bo kolektiv delovne organizacije Plastika še naprej dosegal dobre rezultate na vseh področjih delovanja in življenja, in to v znatni meri ravno zaradi razvoja svoje samoupravne organiziranosti.

Vsem članom kolektiva delovne organizacije Plastike, njihovim najbližnjim in vsem delovnim ljudem naše občine želim srečno in uspešno novo leto 1978.

**Erika MEH,
v. d. vodje TOZD
Plastični izdelki**

Kot vršilec dolžnosti vodje TOZD Plastični izdelki lahko trdim, da je naša samoupravna organiziranost že pokazala prve sadove in da bomo v letu, ki je pred nami, v glavnem s tehnologijo, ki jo že imamo, dosegli še boljše rezultate, izdelali še večje količine proizvodov kot letos in na ta način povečali finančno zmogljivost naše temeljne organizacije. Omenim naj še problem nadaljnega zaposlovanja invalidov, saj je že v sedanjih strukturi zaposlenih v naši temeljni organizaciji invalidov kar 60 odstotkov.

Menim, da bi morali na ravni SOZD REK Velenje temu vprašanju posvetiti večjo pozornost ter združevati sredstva za odpiranje ustreznih delovnih mest za invalide, kajti proizvodnja naše temeljne organizacije — kljub temu, da je v veliki meri odprta zaposlovanju invalidov — ne bo zmogla zadovoljiti vedno večjih potreb in zahtev po ustreznih delovnih mestih zanje.

To so osnovna vprašanja in težave, s katerimi se bomo srečevali v letu 1978 in katerim moramo vsi delavci, združeni v SOZD REK Velenje, posvečati vedno večjo pozornost.

Vzporedno z reševanjem vprašanj proizvodnje bomo veliko skrb posvetili tudi poglobljanju samoupravnih odnosov in še nadalje krepili zavest delavca — samoupravljalca.

Vsem delovnim ljudem v našem kolektivu in izven želim ob novem letu 1978 še več delovnih in osebnih uspehov kot doslej.

**Martin SMREKAR, v. d.
vodje TOZD Kovinski
izdelki in galanterija**

V letošnjem letu ustanovljena temeljna organizacija združenega dela Kovinski izdelki in galanterija povezuje v glavnem obrat mehanske in termične obdelave, obrat montaže in obrat zaščitna sredstva. Proizvodnja je zelo raznolika, saj proizvajamo izdelke od avtomatov za pakiranje, ročnih spenjalcev, odvijalcev in embalažnih sponk do raznih orodij za lastne potrebe in zunanje naročnike, kakor tudi sredstva za osebno zaščito pri delu.

Za prihodnje leto smo si postavili dokaj ambiciozen plan. Prepričani smo, da bomo z raznimi izboljšavami na področju organizacije dela zastavljeni plan uspešno izpolnili. Z adaptacijo še enega dela bivše velenjske elektrarne (objekta za dekarbonizacijo vode) smo pridobili tudi nove potrebne montažne prostore, kar bo tudi prispevalo k uspešni izpolnitvi plana.

Vsekakor pa moram omeniti, da sta obe TOZD naše delovne organizacije Plastika izredno tesno dohodkovno povezani. To nam narekuje naše tržišče, ki zahteva skupno nastopanje pri prodaji naših proizvodov.

Jasno je, da v TOZD še nismo zadovoljni z doseženimi uspehi; zato bomo razvoju tudi v prihodnjem letu dajali veliko poudarka. To nam narekuje zahteva domačega kakor tudi inozemskega tržišča.

Ob vsem tem naj omenim, da bomo nalogo, ki smo si jo zadali za prihodnje leto, uspešno izpolnili in še naprej gojili dobre samoupravne in delovne odnose.

Ob prehodu v novo leto 1978 želim obilo uspehov in zadovoljstva vsem delovnim ljudem.

**Mirko ZAGER, vodja
proizvodnje v delovni
organizaciji EFE**

Prav je, da se ob prehodu iz starega v novo leto ozremo nazaj in ocenimo rezultate našega dela, ki smo jih dosegli v preteklem letu.

Začetek poslovnega leta 1977 za nas nikakor ni bil spodbuden, saj smo na vsakem koraku naleteli na probleme, ki so se nam nakopičili v letih 1975 in 1976. Vendar s pomočjo TE Šoštanj in TOZD RLV, ki so pokazale največjo možno mero presoje in razumevanja za reševanje naših težav, smo si delno lahko zagotovili potrebne pogoje za začetek dela v letu 1977. Proizvodna naloga, ki smo si jo zadali (22,5 milijona enot zidakov in 10 000 ton suhih malt ter embalažiranega EF pepela), je bila zaradi upadla tržne konjunktura za naše izdelke ob sprejemu proizvodne naloge dokaj visoka; toda s spodbujanjem vseh članov kolektiva EFE in ob spremenjeni organizaciji dela ter poznejšem občutnem porastu tržne konjunktura za naše izdelke — pa ob izredni zavzetosti prodajne službe REK Velenje — smo jo še več kot izpolnili. Načrtovano proizvodnjo zidakov bomo presegli za dobrih 22 odstotkov, pri maltah pa bomo le malenkostno zaostali za predvidevanji.

Obenem pa smo v letu 1977 dosegli večjo socialno varnost in zmanjšanje fluktuacije zaposlenih. Poleg tega smo kar največjo pozornost posvečali perspektivnemu razvoju naše delovne organizacije. Recimo, ravno te dni gre h koncu študija o možnostih izkoriščanja EF pepela, ki jo je po naročilu TE Šoštanj izdelal elektro inštitut "Milan Vidmar" v Ljubljani, naše strokovne službe pa so skupaj z zavodom za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani že razvile dva nova proizvoda, in sicer e'elit — malto za strojno ometavanje, in rovolit — vezivo za dela v jami. Ta dva naša proizvoda bosta na tržišču že v začetku leta 1978. Tako bo prav leto 1978 odločilno za nadaljnji razvoj in kvalitetne spremembe v programski in proizvodni usmeritvi naše tovarne.

Kar se tiče dela naših samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij velja enako; trdimo lahko, da je bilo na dokaj visoki ravni, kar še posebej velja za delo našega delavskega sveta in osnovne organizacije ZK. Ponovno pa bo treba oživiti delo osnovne organizacije ZSMS, saj je zaradi odhajanja mladih iz našega kolektiva njeno delo v preteklem obdobju skoraj popolnoma zamrlo.

Sicer pa je bilo težišče dela naših samoupravnih organov kakor tudi družbenopolitičnih organizacij na področju izvrševanja zastavljenih planskih proizvodnih nalog in področju uresničevanja zakona o združenem delu, kjer smo po naši oceni dosegli dobre rezultate.

Vsem članom kolektiva EFE in vsem drugim delavcem REK Velenje želim v novem letu 1978 mnogo delovnih uspehov, predvsem pa veliko zdravja in osebne sreče!

Družbenopolitične organizacije Avtoparka

Če analiziramo poslovanje Avtoparka v letu, ki mineva, lahko ugotovimo, da je 126 zaposlenih v Avtoparku zastavljene naloge za leto 1977 povsem uresničilo. Lahko rečemo, da celo zelo uspešno.

Ni bila lahka pot, da smo dosegli uspehe, ki jih bomo tokrat navedli; še posebej če upoštevamo, da smo veliko delali tudi za uresničenje zakona o združenem delu.

Plan, ki smo ga sprejeli, nas je zavezoval, da moramo v letu 1977 doseči 38 090 000 dinarjev prihodka (realizacije). Z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo planirano realizacijo dosegli že v mesecu oktobru. Glavni delež pri uresničevanju plana realizacije so vsekakor imeli težki tovorni avtomobili (43%), sledijo avtobusi (19%), težka mehanizacija (18%), osebni in lahki tovorni avtomobili (14%) ter delavnica (6%).

Ker pa so se prek plana vzporedno dvigovali stroški, bo ostanek čistega dohodka, namenjen za sklade, le v načrtovanih mejah.

Ob ugodnih poslovnih rezultatih je treba omeniti tudi uspešno delo družbenopolitičnih in samoupravnih organov, saj so ti v letu 1977 uresničevali zadane naloge v zvezi z zakonom o združenem delu, analitsko oceno delovnih mest in tako naprej. To dejavnost pa so usklajevali tudi na ravni posameznih TOZD v sklopu REK Velenje, katere so imele podobne probleme.

V upanju, da bomo v prihodnjem letu sprejete naloge izpolnili vsaj tako dobro, kot smo letošnje, želimo vsem delovnim tovarišem in njihovim družinam mnogo delovnih uspehov ter sreče v letu 1978.

**Silvo Pešak, v. d.
direktorja delovne
organizacije Tiskarna**

O delu in razvoju bivše TOZD TISK smo že večkrat pisali, saj si je ta, dolgo najmanjša temeljna organizacija REK Velenje iz leta v leto prizadevala, da bi postala nosilec razvoja grafične dejavnosti v občini Velenje. To željo je združena s tiskarno Doma kulture v letu 1977 realizirala. Danes s ponosom lahko govorimo o nanovo organizirani enoviti delovni organizaciji — Tiskarna SOZD REK Velenje, ki je za grafično dejavnost v občini Velenje to, kar bi naj bila.

V nanovo organizirani delovni organizaciji Tiskarna je zaposlenih 43 delavcev, ki bodo v letu 1977 dosegli okrog 16 000 000 dinarjev letnega prihodka in od tega 1 000 000 dinarjev dohodka. Torej bo znašal letni prihodek na zaposlenega okrog 400 000 dinarjev.

Kolektiv Tiskarne se je torej z vso resnostjo lotil uresničevanja zakona o združenem delu. Do danes je pripravil in sprejel tudi vrsto samoupravnih aktov in formiral družbenopolitične organizacije; za nemoteno poslovanje pa je ustanovil splošnogospodarski sektor.

Načrti in želje kolektiva Tiskarne za prihodnje leto so zelo veliki, saj si z vso vmo prizadeva, da bi v prvem polletju zgradili nove proizvodne prostore, ki bi ustrezali že zastavljenemu programu razvoja Tiskarne za obdobje do leta 1980.

Pri zagotavljanju finančnih sredstev za realizacijo tega programa pa potrebuje na novo organizirana delovna organizacija Tiskarna od drugih delovnih organizacij REK Velenje pomoč v kreditih.

Vsi zaposleni v Tiskarni upamo, da bomo to pomoč dobili.

V letu 1978 si bo Tiskarna prizadevala za povečanje letnega prihodka vsaj za 20 odstotkov, da bi tako dokazala, da je pomoči bila vredna; oziroma da ta pomoč ni bila zgolj poteza solidarnosti, ampak tudi dobra naložba za vso dolino.

Navada je, da si ob koncu leta stisnemo roke in si zaželimmo vse najlepše in mnogo delovnih uspehov v novem letu. Ta želja pa se bo nam, delavcem Tiskarne SOZD REK Velenje, izpolnila le, če bo omenjeni program naše delovne organizacije uresničen.

Vsem delavcem REK Velenje in njihovim svojcem — prav tako pa tudi vsem drugim občanom v naši občini — želim srečno novo leto 1978!

Odšli v pokoj po 30. juniju letošnjega leta

Mirko NOVAK, upokojen 30. junija
Rojen 12. oktobra 1926 v Hrastniku.
Poročen z Mileno, rojeno Roglič.

Od 11. julija 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV kopač v Jami vzhod. Premestitve: leta 1971 na čelo OMKT v Jami zahod, leta 1973 v Jamo vzhod in nato v Jamo zahod, leta 1974 v Jamo Škale in nato v Priprave ter leta 1976 v Jamo zahod, od koder je šel v pokoj.

Leta 1975 je opravil izpit za strelca.

Aktivni udeleženec NOB od 28. avgusta 1944 do konca vojne.

Ivan SKARLOVNIK, upokojen 30. junija
Rojen 8. junija 1926 v Škalah. Poročen z Angelo, rojeno Kos.

Od 15. maja 1951 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV kopač v Jami vzhod. Leta 1969 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1975 pa v Priprave, od koder je šel v pokoj.

Leta 1960 je opravil izpit za rudarskega nadzornika.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Maks ČAMER, upokojen 30. junija
Rojen 3. decembra 1926 v Trbovljah. Poročen z Ljudmilo, rojeno Tevžič.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa je delal v RLV tudi od 8. julija 1955 do 31. decembra 1962, ko se je zaposlil v Rudarskem šolskem centru.

Upokojen je bil kot strelca v jami Škale.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Martin GORŠEK, upokojen 30. junija

Rojen 2. novembra 1925 v Plešivcu.
Poročen s Terezijo, rojeno Mravljak.

Od 17. maja 1947 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot NK kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Steber 8 (zdaj Jama Pesje), kjer je delal do upokojitve.

Leta 1949 je opravil izpit za učnega in leta 1952 za kvalificiranega kopača, leta 1961 pa še izpit za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Aktivni udeleženec NOB od 15. oktobra 1944 do konca vojne.

Mihael VAJDEC, upokojen 30. junija

Rojen 23. septembra 1926 v Globokem. Poročen z Ano, rojeno Kolšek.

Od 12. avgusta 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Vida ŠTEFANČIČ, upokojena 30. junija

Rojena 4. junija 1925 v Polzeli. Mati dveh otrok: leta 1951 rojene Aleksandre in leta 1955 rojene Darje.

Od 1. oktobra 1961 je neprekinjeno delala v TE Šoštanj; predtem pa od 1. avgusta 1943 v elektrarni Velenje, kjer se je zaposlila kot administratorica, v TE Šoštanj pa je bila referentka za kadrovske zadeve vse do upokojitve.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnica zlate značke.

Marija OŽEG, upokojena 30. junija

Rojena 27. januarja 1919 na Konovem pri Velenju.

Od 2. marca 1954 je neprekinjeno delala v TE Šoštanj; predtem pa od 15. julija 1949 v elektrarni Velenje. Večidel svoje zaposlitve je opravljala delo administratorke v strokovnih službah, od leta 1974 pa delo skladiščnika v glavnem skladišču TE Šoštanj.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože VODONČNIK, upokojen 30. junija

Rojen 1. februarja 1925 v Šentjanžu pri Velenju. Poročen z Jožefo, rojeno Novinšek.

Od 16. aprila 1948 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV kopač v Jami vzhod, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1949 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1952 pa za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Anton KVARTIČ, upokojen 30. junija

Rojen 25. maja 1919 v Podkraju pri Velenju. Poročen z Jožefo, rojeno Leskovšek.

Od 20. maja 1947 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je

kot učni kopač v Jami vzhod, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1955 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Ivan REPNIK, upokojen 7. julija

Rojen 14. septembra 1924 v Škalah. Poročen z Ivanko, rojeno Rahten.

Od 12. decembra 1950 je neprekinjeno delal v RLV; s krajšimi prekinitvami pa vse od 15. novembra 1941. Zaposlil se je kot učni kopač v Jami vzhod. Marca leta 1957 je bil premeščen v Zunanji obrat, aprila nazaj v Jamo vzhod, leta 1972 na čelo OMKT v Jami zahod, novembra 1973 nazaj v Jamo vzhod in decembra 1973 v Steber 8, od koder je šel v pokoj.

Leta 1961 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Ivan CENBAUER, upokojen 8. julija

Rojen 27. junija 1921 v D. Viljevu. Poročen s Katiko, rojeno Pavlič.

Od 4. januarja 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV kopač v Jami vzhod, kjer je delal vse do upokojitve.

Ivan TOMINŠEK, upokojen 13. julija

Rojen 22. decembra 1920 v Slatini pri Celju. Poročen z Angelo, rojeno Fece.

Od 2. decembra 1946 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot učni kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen k Jamski mehanizaciji in transportu, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Leta 1942, 15. junija, je bil interniran v Mauthausen in iz tega zloglasnega koncentracijskega taborišča odpuščen 30. aprila 1943; leto dni po odpustitvi pa se je vključil v NOV, in bil v njej do konca vojne.

Kazimir KELHAR, upokojen 16. julija

Rojen 16. februarja 1927 v Zabukovici. Poročen z Dragico, rojeno Jazbinšek.

Od 3. avgusta 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot rudarski nadzornik v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Storitve, od koder je šel v pokoj.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Aktivni udeleženec NOB od 4. junija 1944 do 24. septembra 1944, nato v zaporu do 9. oktobra 1944.

Marija MARIN, upokojena 21. julija
Rojena 27. julija 1918 v Zagorju ob Savi. Mati treh otrok: leta 1935 rojene Štefanije, leta 1938 rojenega Ivana in leta 1943 rojene Ane.

Od 1. aprila 1958 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je kot administratorka v jamski obratni pisarni, nato je nekaj časa delala pri obračunu osebnih dohodkov, od leta 1965 pa je bila knjigovodkinja osnovnih sredstev v skupnih službah delovne organizacije; to delo je opravljala vse do upokojitve.

Alojz ŠUHA, upokojen 26. julija

Rojen 17. oktobra 1925 v Kreki. Poročen z Betko, rojeno Krajnc.

Od 8. februarja 1950 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV železostrugar v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in transport, leta 1976 najprej v Storitve, nato v Jamo vzhod in leta 1977 ponovno v Storitve, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1955 je opravil izpit za učnega kopača; v letu 1960 pa se je usposobil za nadzornika strojne stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Aktivni udeleženec NOB od 17. septembra 1944 do konca vojne.

Karel MLINAR, upokojen 29. julija

Rojen 4. novembra 1926 v Cezlaku pri Oplotnici. Poročen z Marijo, rojeno Vivod.

Od 16. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v RLV. Delati je začel kot kamnosek v nekdanjem gradbenem obratu RLV. Še istega leta, v začetku novembra, je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1975 v Jamsko mehanizacijo in transport, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za učnega, leta 1963 pa za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc ŠEGOVC, upokojen 30. julija

Rojen 21. februarja 1924 v Črnečah pri Dravogradu. Poročen z Elizabeto, rojeno Mežnarc.

Od 6. januarja 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot NK kopač v Jami vzhod, od koder je bil oktobra 1955 premeščen v Zunanji obrat, kjer je delal v težaški skupini, in sicer do leta 1963, ko je bil premeščen v Jamo zahod in nekaj dni zatem v Priprave, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1964 je opravil najprej izpit za učnega in nato še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Aktivni udeleženec NOB od 6. septembra 1944 do konca vojne.

Milan OČEPEK, upokojen 4. avgusta

Rojen 19. avgusta 1926 v Podgorju pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Mlinar.

Od 2. julija 1951 je neprekinjeno delal v RLV; s krajšimi prekinitvami pa že od leta 1947. Zaposlil se je kot rudarski nadzornik na odkopih Jame vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Aktivni udeleženec NOB od 15. aprila 1944 do konca vojne.

Alojz MRAVLJAK, upokojen 20. avgusta

Rojen 23. maja 1922 v Škalah. Poročen z Justino, rojeno Borovnik.

Od 12. decembra 1949 je neprekinjeno delal v RLV; s krajšimi prekinitvami pa od leta 1940. Zaposlil se je kot učni kopač v Jami vzhod, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1952 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Alojz GRM, upokojen 31. avgusta

Rojen 4. junija 1925 v Čreškovi. Poročen z Miko, rojeno Kukovec.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot KV kopač v Jami Škale, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Ciril GREBENŠEK, upokojen 31. avgusta

Rojen 5. julija 1921 v Velenju. Poročen z Olgo, rojeno Blatnik.

Od 25. septembra 1948 je neprekinjeno delal v RLV; s krajšimi prekinitvami pa od leta 1939. Zaposlil se je kot rudarski nadzornik v Jami zahod. Leta 1961 je bil premeščen v skupne službe delovne organizacije, leta 1962 pa nazaj v Jamo zahod, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Aktivni udeleženec NOB od 22. avgusta 1944 do konca vojne.

Franc LIPNIKAR, upokojen 31. avgusta

Rojen 14. avgusta 1928 v Plešivcu. Poročen z Marijo, rojeno Arlič.

Od 2. marca 1953 je neprekinjeno delal v RLV; s krajšimi prekinitvami pa od leta 1945. Zaposlil se je kot učni kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8, leta 1975 ponovno v Jamo zahod in leta 1977 ponovno v Steber 8 (zdaj Jama Pesje), kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil tudi izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Ivan RIBIČ, upokojen 16. septembra

Rojen 17. marca 1925 v Ljubljani. Poročen z Zofijo, rojeno Gričar.

Od 15. oktobra 1949 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot NK delavec v Zunanjem obratu. Leta 1955 je bil premeščen v Elektrostrojni obrat.

Leta 1958 je opravil izpit za kvalificiranega kovinostrugarja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika pa dobitnik zlate značke.

Viktor SAMASTUR, upokojen
17. oktobra

Rojen 23. julija v Št. Petru pri Mariboru. Poročen z Ido, rojeno Dvoršak.

Od 18. aprila 1952 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot NK kopač v Jami vzhod. Leta 1967 je bil premeščen v Jamo zahod, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1961 pa za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji ter dobitnik zlate značke za 25 let jamskega dela.

Med vojno je od 4. oktobra 1942 do 5. aprila 1944 bil interniran.

Karel HLADIN, upokojen
31. oktobra

Rojen 12. februarja 1926 v Pesjem. Poročen z Ano, rojeno Čekon.

Od 22. junija 1955 je neprekinjeno delal v RLV; predtem pa s krajšimi prekinitvami od leta 1945. Zaposlil se je kot KV električar v Jami vzhod. Leta 1960 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in transport, leta 1961 v Jamo vzhod in leta 1975 ponovno v Jamsko mehanizacijo in transport, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1956 je opravil izpit za visoko kvalificiranega elektro-inštalaterja in leta 1965 izpit za jamskega nadzornika elektro stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, ob 100-letnici rudnika in dobitnik zlate značke.

Aktivni udeleženelec NOB od 29. januarja 1945 naprej.

Štefka POZNIČ, upokojena
31. oktobra

Rojena 26. decembra 1919 v Zvoniku. Mati dveh otrok: leta 1944 rojenega Viktorja in leta 1950 rojene Zore.

Od 1. januarja 1961 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je kot čistilka in delo čistilke opravljala do 1964. leta, ko se je usposobila za delo v okrepevalnici, kjer je do upokojitve izdajala malice.

Andrej BRILEJ, upokojen
11. novembra

Rojen 25. novembra 1936 v Pilštajnu. Poročen z Ljudmilo, rojeno Britovšek.

Od 4. aprila 1958 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot NK kopač v Jami zahod. Leta 1969 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal vse do upokojitve.

Andrej KUDER, upokojen 17. novembra

Rojen 26. januarja 1932 na Polzeli. Poročen s Faniko, rojeno Herman.

Od 1. septembra 1956 je neprekinjeno delal v TE Šoštanj. Zaposlil se je kot KV ključavničar pri vzdrževanju transportnih naprav. Od leta 1960 do leta 1968 je opravljal delo dežurnega ključavničarja pogonskih naprav, od leta 1968 do upokojitve pa delo strojnika za termične komande.

Leta 1961 je opravil izpit za visoko kvalificiranega ključavničarja, leta 1964 pa izpit za plamensko varjenje v Ljubljani.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

R. Misja

Vsem upokojencem REK Velenje želimo kar najbolj čvrsto zdravje in veliko sreče v letu 1978!

Uredniški odbor

Naša letošnja organizirana letovanja in rekreacijsko zdravljenje v toplicah

Mnjenja udeležencev

Nadaljevanje

Stane KUKEC,
ESO — TOZD Strojni obrati

"Letoval sem v počitniškem domu REK Velenje v Crikvenici, od 20. do 30. julija — z ženo in hčerko.

Dobro smo se počutili, vsi — hčerka, šestnajst let stara, žena in jaz. Če je žena zaposlena? Je, v hotelu Paka dela.

Hrana? Zadovoljni smo bili z njo. Tudi čez plažo pri domu nimam kaj reči; res je kamnita in bolj mala, a čista je bila vedno. Le s sobo nismo bili popolnoma zadovoljni. To pa zaradi precejšnje obrabljenosti opreme in raznih drobnih pomanjkljivosti; recimo, pri posteljah so izpadale deske.

Športna rekreacija? Za to aktivnost pa v tem počitniškem domu ni nič urejenega; jaz, recimo, bi bil za ureditev steze za balinanje in nabavo nekaj čolnov za veslanje.

Družabno življenje? Za zabavo in razvedrilo je bilo v okolici dovolj možnosti. V mestu Crikvenici, na primer, je bil, kolikor vem, v dveh hotelih skoraj vsak večer ples.

Stroški letovanja? Nas tri je letovanje veljalo okrog 300 tisoč starih dinarjev; seveda ob regresu REK Velenje in če ne upoštevam drobnih izdatkov za osebno porabo. Če prištetem te izdatke, pa smo imeli še za enkrat toliko stroškov.

S čim smo potovali? S svojim avtom.

Načrtovanje dopustov v ESO? Načrtujemo jih ob razpisu prijavljanja za letovanje; se pravi, z ozirom na želje posameznikov in možnosti za odhod na dopust, ki jih imajo drugje zaposleni zakonci naših delavcev. Zaradi tega pa seveda večji del dopustov predvidimo za poletne mesece in od teh največ za julij.

Zanimanje za zimski dopust v ESO? Pri RLV oziroma v ESO delam že 17 let, in rečem lahko, da med našimi delavci nikoli ni bilo veliko interesa za zimski dopust. To mogoče tudi zato, ker do sedaj ni bilo takega primernege zimskega centra v bližini. Če bodo — kakor slišim — tak center uredili na Kopah, potem pa se bi verjetno marsikdo odločil tudi za zimski dopust.

Moje želje glede organiziranja letovanj v bodoče? Želim si, da bi letovanja organizirali tako kot doslej in po možnosti vključili v program še kako letovišče na črnogorski obali; v Boki Kotorski, na primer, ali okrog Ulcinja. Tega pa si želi tudi precej drugih naših delavcev, posebno tisti, ki so kdaj že letovali v tem delu naše obale.

Zdravljenje v toplicah med dopustom? O tem ne morem veliko povedati, ker doslej še nisem bil na takem zdravljenju, a potreba po njem se mi že oglašja. Revmo imam in upam, da bom lahko šel v Topoljšico. Od nekaj rudarjev, ki so se zdravili v Topoljšici, sem slišal, da se splača. Povedali so mi, da so si precej opomogli in da sta tudi hrana in odnos zdraviliškega osebja do pacientov bila v redu."

Stane Kupec je po poklicu VK ključavničar in dela v preoblikovalnici ESO na Jašku Preloge; skupinovodja je. Povedali smo že, da je pri ESO zaposlen 17 let. Na vprašanje, če je vsa ta leta delal v preoblikovalnici oziroma kovaški delavnici — kakor še vedno marsikdo imenuje ta obrat ESO, čeprav je navadno kovaški delavnico že zdavnaj prerasel — je odgovoril: "Ne, prvi dve leti sem delal pri montaži."

Za koga v preoblikovalnici ESO največ delajo? Skupinovodja Stane je dejal: "Za RLV! Zanj izdelujemo različne vrste podporja in dele druge jamske opreme. Preostali del delovnega časa in strojnih zmogljivosti pa v glavnem izkoristimo z izdelovanjem raznih kovinskih izdelkov za TAM, EMO Celje in druge naročnike. K temu pa je v zadnjem času treba prišteti še izdelovanje nekaterih delov jamske opreme za izvoz; recimo rezilnih bobnov za jamske komajne."

Ob tem je Stane omenil še težave preoblikovalnice ESO zaradi pretesnih delovnih prostorov. "Teh težav," je dejal, "pa potem, ko bo uresničen načrt za prestavitev rudniških objektov na Jašku Preloge, gotovo ne bo več."

Ob sklepu razgovora smo Staneta Kukca prosili še za njegovo mnenje o družbeni prehrani v REK Velenje. Stane je o njej dejal: "Za nas, ki delamo v preoblikovalnici ESO, lahko rečem, da je, kar se tiče malice, zadovoljivo urejena. Svojo jedilnico imamo, dobimo lahko toplo ali hladno malico, vsako jutro lahko tudi vprašamo, kaj je na jedilniku, in potem po okusu izberemo."

Franc OBLIŠAR,
RLV — TOZD Klasirnica

"Letovali smo v Crikvenici, v mestu, od 10. do 20. julija; jaz, žena — Ivanka ji je ime — in najmlajša hčerka, Metka, ki hodi v zadnji letnik gimnazije.

Jedli smo v hotelu Terapija, stanovali pa v hotelu Slavija. Hotel Terapija je velik in novejši, hotel Slavija pa manjši in še iz avstroogrskih časov, kar pa nas ni motilo — prav prijetno smo se v njem počutili.

Hrana? Nam se je zdela dobra, celo izredno dobra. To mogoče nekaj tudi zaradi tega, ker pri hrani v naši družini nikogar nismo razvajali, saj nas je bilo veliko, plača pa ena.

Red? Pri hrani ni bilo čakanja. Vse je bilo čisto; tudi v sanitarijah hotela Slavija, čeprav so v njem sanitarije skupne. Strežno osebje je bilo izredno prijazno. Pijanih in hrupa tudi ni bilo.

Plaža? Hodili smo na plažo, ki spada k hotelu Terapija. Čudovita plaža je to — sama mivka. Le do ležalnikov za sončenje, ki bi naj bili na njej na razpolago letovalcem REK Velenje, smo stežka prišli, saj so jih navadno zasedli drugi. Pa še odnašali so jih s plaže in puščali, kjer se jim je zahotelo. Če bomo v bodoče tod še organizirali letovanje naših družin, predlagam, da bi te ležalnike izdajali le na osnovi predložitve delovne izkaznice REK Velenje.

Samo ta problemček je kalil naše zadovoljstvo med letovanjem v Crikvenici!

Možnosti za razvedrilo? Mislim, da jih je bilo na pretek; za mlade in stare. V bližini hotelov so bila razna igrišča. Na večer so vsepovsod imeli muziko in ples. V Crikvenici imajo tudi lep kórzo. In okolica mesta je lepa...

Še bi šli letovat v isto letovišče; že drugo leto, če bi bilo mogoče. Tako sem se spočil, žena tudi, počitka pa sva bila potrebna oba; jaz zaradi zdravja in dela, žena pa tudi zaradi razvedrila, saj jo ta večna kuha in skrb za našo številno družino pošteno zdelata.

Letovanje v prikolicah? Ne, za tako letovanje pa midva nisva; žena ima dovolj gospodinjanskega dela že doma. Za mlajše pa je tako letovanje verjetno zelo privlačno.

Kdaj si navadno vzamem dopust? Takrat, ko se Metki konča šola, da potem vsi trije skupaj kam gremo. Včasih pa malo pozneje, ker se zaradi raznih udarniških delovnih akcij obveznosti šolske mladine malo zavlečejo. Letos, recimo, je mladina iz velenjskih šol pomagala urejevati okoličnega otroškega vrtca v Škalah pa kmetom vodovod. In po mestu so marsikaj urejevali; na primer okolico spomenika maršala Tita in parkirne prostore.

Topliško zdravljenje? Temu pa sem se letos moral odpovedati, čeprav sem se že odločil, da bom en teden dopusta preživel v Krapinskih Toplicah, kjer sem se doslej zdravil že trikrat. Vzrok za odpoved je bila smrt sestrinega moža; umrl je ravno takrat, ko bi naj šel v toplice, in tako s topličami ni bilo nič. A to se mi zdaj pozna. Na dveh mestih imam obrabljeno hrbtenico in eno roko malo mrtvo, in če med letom ne grem v topliški 'remont', zelo težko delam.

Terapija v Krapini? Zame je izvrstna; voda je topla, veliko so mi pomagale tudi blatna kopel, podvodna masaža in elektroterapija.

Topoljšica? Bil sem že v Topoljšici, na kopanju, vendar voda se mi je zdela prehladna; bom pa še poskusil — drugo leto bom včasih šel tja po delu.

Na splošno pa o našem organiziranem zdravljenju v topličah menim: 14 dni je premalo; kdor je zares potreben topliškega zdravljenja, bi moral biti v topličah vsaj teden dni več.

Če naj povem še svoje mnenje o organizaciji naših družinskih letovanj, pa moram reči: malokje imajo tako dobro organizirana, toliko krajev na izbiro in takšno skrb za vsakega. Organizator naših letovanj — Družbena prehrana in gostinstvo — si zasluži vso pohvalo!"

Franc Oblišar je že 21 let strojnik pri stroju SGP na Jašku Preloge, to je stroju za prevoz kletk po jašku. "Upam, da bom od tega stroja šel tudi v penzijo," je dejal.

Pri RLV pa dela že od leta 1945. Sodeloval je pri izgradnji vseh glavnih rudniških naprav in objektov na Jašku Preloge in v jami Preloge.

Vmes (pred letom 1952) je nekaj časa delal tudi izven RLV; in sicer v Mozirju in celo v okolici Beograda.

Vendar njegova delovna in poklicna pot se ni začela pri našem rudniku, saj se je kot fant izučil za železniškega kurjača in si nekaj časa služil kruh v tem poklicu.

Ko smo strojnika Franca Oblišarja ob koncu razgovora vprašali še, ali se v Klasirnici že kaj občuti nova samoupravna organiziranost, pa nam je dejal:

"Zaenkrat se še ne; vsaj pri vsakodnevnem delu ne. Goto-vo pa se bo poznala; kljub temu, da smo v Klasirnici že od sedaj vse naloge izpolnjevali točno, 100-odstotno, ker drugače pri nas tudi ne gre, kajti vsaka napaka, ki bi jo povzročili v Klasirnici, bi prizadela celo jamo. Zaradi tega je Klasirnica tudi dobra šola za mlade delavce. Drugače rečeno, kdor je po šoli začel delati pri nas, potem pa je odšel kam drugam — in takih je bilo kar precej — se je še vedno povsod dobro obnesel!"

Hinko TRŽAN,
RLV — TOZD Jama Preloge

"Letoval nisem; bil sem na zdravljenju v Krapinskih Toplicah - sredi junija.

Že osemkrat ali devetkrat sem do sedaj bil v toplicah, in to največkrat v Krapinskih. Zdravit se hodim zaradi posledic nesreče, ki me je leta 1964 doletela v jami; zasulo me je, mi zlomilo križ in od takrat sem invalid.

Kje zdaj delam? Pri stikalu sem, odkar sem imel nesrečo, prej pa sem delal na čelih, tudi mehaniziranih. A ne od začetka; ko sem 7. maja 1954 prišel v RLV, so me najprej dali k pripravam.

Kako je bilo letos v Krapinskih Toplicah? Kot prejšnja leta — zame v nobenih drugih toplicah ne more biti boljše! V Krapinskih Toplicah in pri ljudeh v okoliških hribih se počutim že kot doma. Kar se tiče zdravljenja, pa mi tudi najbolj pomagajo te toplice. Blatne obloge, vodne kopeli, dve vrsti obsevanja in masaže, ki sem jih deležen v Krapinskih Toplicah — z njimi se zopet postavim na noge do pomladi. Največ pa je v teh toplicah vredna zdravilna voda; ta mi najbolj pomaga. Vroča je, pri vrelcu 42°C, in ko se v njej okopam, se počutim kot prenovljen. V Topolšici take vode ni. Zato pravim: v Krapinske Toplice bom hodil, pa naj bo, kar hoče. In v Čateške; tja bi tudi še šel; v Topolšico ali Laško pa ne — zame je voda v teh toplicah prehladna, pa naj še tako govorijo, da ni. Na drugi strani pa: kaj bodo silili v Topolšico, če komu ni zanjo, saj stroški zdravljenja najbrž niso nič manjši kot drugod. In še svoj dopust žrtvujemo, da smo potem bolj sposobni za delo, pa nas bo kdo silil, kam naj gremo.

Povrh vsega pa si tega siljenja v Topolšico niso zmislili zdravniki, ki zdravijo, ampak drugi; taki, ki so pozabili ali pa nočejo razumeti, kako se počutiš, če nisi zdrav. Moj zdravnik, recimo, mi je letos — poleg tega, da me je zopet predlagal za Krapinske Toplice — odredil tudi 21 dni zdravljenja.

Povem naj še, da so me zaradi te zgage s Topolšico letos v Krapinskih Toplicah skoraj poslali nazaj domov. Rekli so mi: 'Bomo videli, če bo kaka postelja. Vaše podjetje jih je najprej rezerviralo, potem pa so vse odpovedali. Dejali so, da se boste v bodoče velenjski rudarji zdravili kar v Topolšici.' Vidite, kaj vse bodo naredili s tem siljenjem; drugje nam bodo začeli zapirati vrata; rekli bojo: 'Kar v svoji občini ostanite, ker ste tako pametni, da hočete vse imeti sami!'

O Topolšici nam govorijo še: 'Blizu je, zato se tudi kdaj med tednom lahko greste tja zdraviti.' To pa po mojem ni dobro; kdor ima kako resno telesno okvaro, ve, da si takega zdravljenja ne smeš privoščiti, saj bolezen samo razdražiš. Že to ni prav, da je topliško zdravljenje le 14-dnevno; najmanj 3-tedensko bi moralo biti. Jaz si zadnja leta en teden zdravljenja vedno doplačam. Za to sem se odločil pred tremi leti, ko sem po 14-dnevem zdravljenju v toplicah doživel tako reakcijo, da sem zbolel in bil tri mesece v bolnišnici, na koncu pa še tri tedne na okrevanju v drugih toplicah. Podobno pa se je letos zgodilo enemu mojih kolegov — Horvatu, mogoče ga poznate... Dali so ga v Topolšico, čeprav je hotel iti v Dobro, in ko je prišel po štirinajstih dnevih iz Topolšice, je zbolel in bil v bolnišnici kar štiri mesece. Pa še potem ni bil za delo. Pri nas, v Velenju, so rekli, da je, a se je pritožil na zdravniško komisijo v Slovenjem Gradcu, ki ga je potem za tri tedne poslala še na okrevanje v Dobro.

Razlika med mano in njim pa je bila ta, da sem jaz doživel reakcijo zaradi preveč zdravljenja, Horvat pa se je v Topolšici prehladil."

Zatem nam je Hinko povedal še svoje mnenje o naši rekreaciji nasploh in pri tem pohvalil temeljno organizacijo Družbena prehrana in gostinstvo, posebej pa še vodjo te naše temeljne organizacije, ki se te dni spreminja v delovno skupnost. Rekel je: "Če se bi vsak tako potrudil za nas invalide, kot se vodja te TOZD, ko nam išče mesta po topli- cah, bi zgubili pol občutka, da smo invalidi."

Ko je beseda nanesla na velenjski nogomet, pa se je tako razjezil, da ga je žena, ki je sedela poleg, začela miriti. "V jami je veliko kritike čez 'scrklane' velenjske nogometaše," je rekel z zvišanim glasom in še pridal: "V jami marsikdo od rudarjev reče: 'Po šihu naj igrajo, stanujejo pa naj v samskih domovih, ne pa v hotelu, kakor bojdja stanuje eden izmed njih.' Pa tudi takele besede sem zadnje dni slišal: 'Nas niso nič vprašali za odobritev pomoči NK Rudar. Kar brez nas so mu odobrili milijone, denar za oktobr- ske plače pa so si sposodili za velike obresti.'"

Čez delo in nadzornike v jami," je dejal in se pomiril, "pa nimam kaj reči. Vem, da delati moram, zato delam. Kdor dela, pa z nadzorniki nikoli nima težav; vedno mu grejo na roke. Seveda, če se kdo kar naprej zgovarja: tega ne bom delal pa tega ne bom — takemu res stopijo na prste!"

Na vprašanje, kako gre "fedrunja" zdaj, v jeseni, pa je odvrnil: "Za pretekle novembrske dneve (s Hinkom Tržanom smo se pogovarjali že sredi novembra — op. ur.) smo bili za 10 procentov nad planom, delali pa smo tudi vse sobote — in DOWTY se tudi že pozna. Rečem pa eno: štiri delovne izmene v jami, o katerih govorijo, za to pa rudarji ne bojo. Pravijo: 'Vse je organizirano za tri izmene in proste sobote — od televizije do trgovin in otroških vrt- cev. In še od družin bi bili odtrgani konec tedna, ki je edi- ni čas, ko se lahko dobimo vsi skup.'"

Po teh besedah pa je bilo najboljšje, da smo "uradni" raz- govor s Hinkom končali. A ne zato, ker se ne bi več hotel pogovarjati, ampak zaradi tega, ker mu je na kolena zlezal vnuček. Mogoče je bila tudi vnukinja — vprašali nismo, videlo se pa tudi ni, ali je fantek ali deklica. Sicer pa lahko to iz objavljene slike presodite sami!...

Z dokazom na kolenih, da je dedek, se je namreč Hinko čisto raznežil in nam začel govoriti o družini in svojem velikem veselju v prostem času: rezljanju kozolčkov, rudar- skega ročnega orodja in drugih takih spominkov iz lig- nita.

Iz tega, zadnjega dela razgovora s Hinkom smo si v belež- nico zapisali tole:

"Te stvari rezljam zaradi navezanosti in spominov na prave kozolce, orodja, starinske reči in tako naprej. Če jih pro- dajam? Ne, razdajam jih za darila; hčerkama ali njunima možema — mož od ene hčerke je ekonom v Domu za ostarele občane, mož od druge pa inštruktor rudarskega praktičnega pouka pri RŠC.

Če je žena doma? Ne, čistilka je v Domu za ostarele ob- čane, ime pa ji je Silva."

Adi PIRTOŠEK,
RLV — TOZD Priprave

"Letoval sem na Pagu, od 10. do 20. avgusta; z ženo — Marica ji je ime (Če je doma? Ne, v Modnem salonu dela.) — in sinčkom, ki je bil tisti dan, ko smo šli na letovanje, star ravno 13 mesecev.

(Oče Adi in njegov sinček sta gotovo kar naprej skupaj, saj se je sinček tudi med tem razgovorom ves čas sukal okrog očeta; kot vidite, je še na fotografiji hotel biti zra- ven.)

Izkazalo se je, da smo zelo dobro izbrali; hrana, postrež- ba, stanovanje, plaža, kraj in ljudje — vse je bilo imeni- to. Samo čistoča bi lahko bila boljša. Čezno smo se pri- toževali vsi iz REK Velenje, ki smo ta čas letovali na Pagu.

Vso oskrbo smo imeli v hotelu Bellevue. Sobe v tem ho- telu imajo zelo udoben balkon s pogledom na morje. Zraven vsake sobe so tudi sanitarije. Plaža poleg hotela Bellevue je takšna, da bi jo moral iskati; peščena, vedno čista in tako položno se spušča v morje, da se lahko ko- pajo tudi majhni otroci. Najin sinček je kar naprej čofotal v vodi in se na letovanju tako utrdil, da po prihodu z leto- vanja še ni imel prehlada, pred letovanjem pa je kar naprej bil prehlajen. Tako je bil najin strah, da se bi mu zdravje na letovanju utegnilo še poslabšati, popolnoma odveč.

Kako smo potovali? S svojim avtom; prek Zagreba in Plit- vic, potem pa po mostu, ki veže Pag z obalo. Kdor ima avto in se bo kdaj odločil za letovanje na Pagu, naj si raje izbere to pot kakor pa pot po jadranski magistrali, saj je lepša in manj prometa je na njej.

Prijavljanje za letovanje? Jaz nisem imel nobenih resnih težav, in kolikor vem, jih tudi večina drugih ni imela, če so se znali odločiti. Po mojem mišljenju bi organizatorju naših letovanj — temeljni organizaciji Družbena prehrana in gostinstvo, posebej pa še vodji te naše TOZD — morali izreči priznanje, ker si tako prizadeva, da bi čimveč naših ljudi letovalo. Kar okrog se ozrite in priznati boste morali, da tako dobro skoraj nikjer ne organizirajo letovanj!

Le tole bi pripomnil: malo več zamenjav starih krajev z no- vimi pa bi v programu letovanj najbrž ne škodilo. Na primer, slišal sem za odlična, ne preveč draga letovišča okrog Rovinja.

Če se bi odločil tudi za letovanje v kakšnem zimskem le- tovišču?

Seveda, še prej kot za poletno letovanje ob morju; le pre- daleč ne bi šel. In takih, ki si želimo te vrste letovanja, je pri nas nič koliko.

Zdravljenje v toplicah? Meni zaenkrat še ni potrebno, je pa v našem rudniku toliko rudarjev, ki bi jih bilo treba prisi- liti, da bi se šli zdraviti v toplice; kamor koli — v Topolšico ali kam drugam — saj so nekateri že čisto krevljasti, pa še nočejo izkoristiti možnosti za tako zdravljenje."

Adi Pirtošek dela v jamomerstvu našega rudnika, in to že 20 let. Torej ga ni treba nadolgo predstavljati. Vendar ne samo zategadelj, temveč tudi zato, ker Adija poznajo podolž in poprek v naši dolini kot risarja, ki mu ni para. Lahko pa ga bi bolj poznali tudi kot umetnika, če svojih raznovrstnih likovnih del ne bi raje skrival doma.

Da je Adi v jamomerstvu RLV, ki zdaj spada v TOZD Pri- prave, nepogrešljiv delavec, je naslednja resnica. Dokazu- jejo jo desetine in desetine metrov mojstrsko izrisanih jamskih kart, risb in skic, ki so plod njegovega vsakdanje- ga dela. Dela, ki ga Adi ne jemlje kot službo, ampak kot poklic, to je, kot delovno pot, ki se ji človek ves predaja.

Ob našem vprašanju, kako se razumejo v jamomerstvu, pa se je Adi najprej široko zasmeljal, potem pa odvrnil: "Kot složna družina smo, kar se vidi že po tem, da kdor k nam pride, se le stežka odloči, da bi od nas odšel."

(rb)

Stane FILIPIČ,
RLV — TOZD Jama Škale

"Na zdravljenju sem bil že večkrat; 4-krat v Čateških, 2-krat v Krapinskih, nazadnje pa v Moravskih Toplicah.

Letos sem bil na predlog osebnega zdravnika dvakrat pred zdravniško komisijo. Obakrat so me napotili v Topolšico; tako kot v glavnem vse druge kandidate za toplice. Niti moje želje niti priporočila Zveze borcev za tritedensko zdravljenje v toplicah po izbiri niso upoštevali. Kaj sem hotel! Odločil sem se, da bom sam plačal tistih 40 odstot- kov zdravljenja, ki bi ga naj sicer socialno zavarovanje. Tako sem šel v drugi polovici septembra, potem ko sem bil zaradi poškodbe noge pri delu dalj časa v bolnišnici, za dva tedna v Moravske Toplice.

Zakaj nisem hotel na zdravljenje v Topolšico? Tja sem se šel nekajkrat kopat ob popoldnevih. Zame je voda prehladna. Tudi to mi ni všeč, da je treba iti po kopanju, ko je človek razgret, peš do hotela. Ob hladnejšem vre- menu se na tak način hitro prehladiš. In potem bi bilo zdravljenje zaman. Zato grem raje v zdravilišča, ki so dru- gače urejena in imajo toplejšo vodo.

Kako je v Moravskih Toplicah? Lep hotel imajo pa velik notranji in zunanji bazen. Tamkajšnji vrelc je najtoplejši v Sloveniji in vsebuje veliko mineralnih snovi. Tudi savno imajo v hotelu, nekaj športnih objektov in restavracijo.

Dnevna oskrba velja nekaj manj kot 20 starih tisočakov. Hrane je dovolj, za kosilo sta na izbiri dve jedi. Tudi po- strežba in vse drugo je v Moravcih v redu. Predvsem mi je bilo všeč, da sem lahko veliko plaval in telovadil. O vseh vajah za razgibavanje vodijo v zdravilišču tudi evidenco. Tako nenehno spremljajo uspešnost zdravljenja.

Zakaj se zdravim v toplicah in koliko mi zdravljenje poma- ga? Zaradi poškodbe obeh kolen in težav s križem! Po zdravljenju se mnogo boljše počutim in tudi lažje delam. Gotovo pa bi bilo zdravljenje še uspešnejše, če bi bilo daljše; vsaj tri ali štiri tedne na leto bi moral prebiti v top- licah. Toda to zahteva preveč časa in denarja.

Če sem bil zadovoljen tudi z zdravljenjem v drugih toplicah? Seveda, povsod je bilo v redu. Pa tudi plačano sem imel vsako zdravljenje doslej, razen letos. Meni — in sploh tistim, ki imajo težave zaradi hrbtenice ali drugih poškodb — je najbolj prišlo v Moravskih, Čateških in Krapinskih Toplicah.

Povem naj še, da preživim skoraj ves dopust v kakih toplicah, saj na morje ne gremo. Lani, na primer, sem bil zasebno v Banovcih pri Ljutomeru. Tudi tam imajo zelo toplo termalno vodo, bivati pa je treba privatno, ker ni hotela. Sicer pa se grem večkrat kopat v kak topliški kraj tudi ob prostih dneh konec tedna; največkrat v Dobrno, Laško, Čateške ali Krapinske Toplice.

Ali gre kdo od družinskih članov z menoj? Včasih gre žena. Tudi njej so všeč termalne kopeli. Če je zaposlena? Ne, doma je. Hčerka in sin pa delata, vendar ne živita v Velenju.

Kaj predlagam glede topliškega zdravljenja za prihodnje? Samo to, da bi zdravniška komisija ugodila našim željam v zvezi z izbiro zdravilišča. To je vsekakor eden najpomembnejših momentov za uspeh zdravljenja vsakega pacienta, če upoštevamo da na zdravljenje vpliva tudi psihično počutje oziroma prilagojenost tistemu okolju, kjer se pacient zdravi. Prav zato pa verjetno splošno pošiljanje pacientov v Topoljšico niti ni najbolj pomembno niti vsestransko sprejemljivo.

Stane Filipič je KV kopač in dela v našem rudniku od 1961. leta; zdaj kot skladiščnik v skladišču orodja jame Škale.

Rodil se je 1927. leta v Vogričevcih pri Ljutomeru. Dopolnil je komaj šestnajsto leto, ko je odšel v partizane. Kmalu je bil ujet, odveden v zapor in interniran v koncentracijsko taborišče Dachau v Nemčiji, od koder so interniranci hodili na prisilno delo v neki opuščeni rudnik soli. Tam je Stane spoznal jamo, čeprav ni kopal soli; dolžnost internirancev je bilo fizično delo v težki industriji, ki je bila skrita globoko pod zemljo.

Po vojni je opravil pomočniški izpit za čevljarja. Nekaj časa je kot čevljar delal na Dolenjskem, leta 1951 pa je začel delati v rudniku rjavega premoga v Kočevju. Tam je delal skoro deset let in postal tudi kvalificiran kopač premoga.

V velenjskem rudniku je začel delati maja 1961; najprej v jami Vzhod, kjer je delal kot kopač do leta 1965. Potem je opravil izpit za samostojnega strelca in delal v tej jami kot strelec do 1973. leta, ko si je pri delu poškodoval levo nogo. Zaradi te poškodbe in pešanja vida je moral zapustiti svoje delovno mesto. Premeščen je bil v jamo Škale, kjer ves čas dela kot skladiščnik v jamskem skladišču orodja.

O svojem prejšnjem in sedanjem delu pa je Stane Filipič povedal:

"Ko sem prišel v velenjski rudnik, sem se počutil skoraj kot novinec, čeprav sem že bil izkušen kopač. A ko sem se privadil novemu načinu dela, nisem imel nobenih problemov. Tudi z zdajšnjim delom sem zadovoljen. Kot skladiščnik izdajam in sprejemam orodje, vodim evidenco o tem, popravljam orodje za TOZD Jama Škale ter opravljam razna popravila za sanacijo. Tudi skupno izpolnjevanje delovnih nalog v kolektivu naše TOZD kar dobro poteka.

Kaj menim o samoupravnem življenju in o čem zadnji čas največ razpravljamo? Kar razgibano je tudi na tem področju. Zdaj je bilo največ razprav v zvezi z našo novo samoupravno organiziranostjo, že prej pa je bilo precej govora tudi glede drugačne organiziranosti delovnega procesa. Zaenkrat o tem še ni dokončne odločitve; kolikor pa poznam mnenja naših delavcev, je večina za to, da bi kar tako ostalo, kot je zdaj; le ob sobotah, če bi prešli na 42-urni delovni teden, naj bi delali samo tisti, ki so v jami nujno potrebni in želijo priti na delo."

Jože ŠIBANC,
RLV — TOZD Jama Škale

"Letos sem bil kar dvakrat na topliškem zdravljenju; januarja v Laškem, avgusta pa v Čateških Toplicah.

Veste, invalid II. kategorije sem. Šestdesetega leta me je v jami zasulo in tri leta pozneje so me zaradi posledic te nezgode morali operirati na hrbtenici. Operirali so me v Ljubljani in operacija mi je toliko pomagala, da sem se zopet lahko postavil na noge. Leta 1971 pa sem imel še prometno nesrečo; podrl me je avto, ko sem šel na delo. Od takrat imam krajšo nogo in težave z ramo.

Zaradi slabe hrbtenice in drugih poškodb sem bil že precejkrat na zdravljenju v toplicah; v Laškem 18-krat, v Čateških Toplicah pa letos petnajstkrat.

Kako je v Čateških Toplicah? Stanovanja so v starem in novem hotelu pa v hišicah. Povsod je dobro, seveda pa je najbolj udobno v novem hotelu. Hrana je odlična in dosti je dobiš; juhe, kruha ali solate kolikor hočeš. Za kosilo je na izbiro pet različnih obedov, obed pa si izbereš in naročiš danes za jutri. Vsak ima tudi svoje stalno mesto v jedilnici.

Kako poteka zdravljenje? Ko prideš v zdravilišče in si urediš potrebne formalnosti, greš k zdravniku, da te pregleda in ti odredi terapijo.

Moj 'zdraviliški dan' v Čateških Toplicah je bil takle!

Zjutraj od sedmih do osmih sem imel prosto plavanje. Po zajtrku sem šel na grelno terapijo in nato na zdravljenje rame z ultrazvokom. Pred kosilom smo imeli še skupinsko telovadbo pod vodstvom fizioterapevta, popoldan pa smo bili prosti.

Kaj smo počeli v prostem času? V Čateških Toplicah imajo poleg dveh pokritih bazenov tudi več bazenov na prostem in tako smo se ob lepem vremenu pogostoma sončili zunaj pri bazenih. Nekateri so tudi plaval, a pri tem morali biti previdni, ker se lahko hitro prehladiš.

Zdravilišče ima tudi mini golf in kegljišče, pa bife in restavracijo; zato možnosti za razvedrilo ni manjkalo. Precej prostega časa smo prebili tudi pri gledanju televizije, čitanju časopisov in igranju šaha ali kart.

O zdravljenju v Čateških Toplicah naj rečem še to, da odlično pomaga predvsem tistim, ki trpijo zaradi okvar hrbtenice pa išiasa in revme. Saj voda je v teh toplicah vroča in zelo aktivna.

Koliko časa sem se zdravil v teh toplicah? Dva tedna; del stroškov zdravljenja (40 procentov) sem plačal sam, saj mi zdravniška komisija letos ni odobrila zdravljenja v teh toplicah, preostali del pa rudnik. Nisem pa bil edini iz REK Velenje, ki si je letos moral 40 odstotkov teh stroškov plačati sam; za okrog dvajset takih vem, ki so morali plačati sami ta del stroškov, če so hoteli iti kam drugam kakor v Topoljšico.

Zakaj tak odpor do Topoljšice? Kot sem slišal od drugih, ki so tam že bili, je voda precej hladna, vprašanje pa je tudi, če lahko pripomore k zdravljenju vseh bolezni; menda je dobra le bolj za rehabilitacijo po zlomih in podobnih poškodbah. Nekateri moti tudi to, da je kopališče precej proč od stanovanj; pa bazen tudi ni velik. Drugače, pravijo, pa je v Topoljšici kar v redu.

Vprašujete me, če je pri nas dovolj možnosti za topliško zdravljenje? Po mojem dovolj, mislim pa, da bi morala zdravniška komisija bolj upoštevati tudi želje in potrebe posameznikov glede izbire zdravilišča. To že zato, ker 60

odstotkov zdravljenja plača TOZD, v kateri delavec dela, delavci pa tudi prispevajo lep delež iz osebnih dohodkov za zdravstvo in socialno varstvo. Kot vem, dajo rudarji v Zasavju samo 21 dni dopusta, plačajo pa nič, ne glede na to, v katere toplice grejo.

Če sem tudi za Laško plačal sam del stroškov zdravljenja? Ne, te toplice mi je komisija odobrila. V Laško sem šel januarja, za tri tedne; tamkajšnji zdravnik pa mi je zdravljenje podaljšal še za dva tedna. Iz lastnih izkušenj — pa tudi glede na trditve zdravnikov — lahko povem, da je zdravljenje najuspešnejše, če je tri — do šesttedensko.

Kako je v Laškem? Zelo v redu. To zdravilišče je primerno predvsem za rehabilitacijo bolnikov, ki so utrpeli zlome in podobne poškodbe, v njem pa se zdravi tudi veliko bolnikov z opeklinami. V Laškem imajo velik bazen, voda je še kar vroča, zrak pa je ogrevan. V lepem, novem hotelu so udobna stanovanja, hrana in postrežba pa sta bolj podobni tisti v bolnicah. (Kakor smo se seznanili iz časopisja, imajo zdaj v Laškem že novo jedilnico s sodobno postrežbo — op. ur.)

Moj 'zdraviliški dan' v Laškem pa je bil takle! Zjutraj sem imel kopanje, potem grelno terapijo, obsevanje in masažo; pa veliko telovadbe je bilo vsak dan. Enkrat na teden sem imel tudi zdravniški pregled.

Kaj bi na splošno povedal o zdravljenju v toplicah? Samo to, da mi zelo koristi, saj se po njem veliko bolje počutim, popravi pa se mi tudi razpoloženje. Nasploh pa se mi počutje poslabša ob slabem vremenu in ob prihodu mrzlih dni, ko je temperaturna razlika med jamo in zunaj največja.

Kje preživim tisti del dopusta, ki ga ne porabim za zdravljenje? Na morje grem z družino — z ženo, ki dela kot čistilka v naših samskih domovih; s hčerko, ki je administratorka v Modnem salonu; in sinom, ki dela v RŠC.

Doslej smo bili vedno v Fiesi, ker tja vozi rudniški avtobus, mi pa svojega avta nimamo.

Kako je v Fiesi? Letos je bilo vse v redu, prejšnja leta pa ni bilo najboljše; posebno hrana je bila večkrat slaba; pa vino bi tudi lahko bilo cenejše za domače goste!

Kaj predlagam glede letovanj za naprej? Samo to, da bi organizirali prevoz tudi v Crikvenico in morda še katero letovišče; in da bi vedno skrbeli za dobro postrežbo v vseh naših letoviščih."

Jože Šibanc je KV kopač. V našem rudniku je začel delati 1955. leta. Zaradi posledic nezgode pri delu, o kateri je že bil govor, se je po letu 1960 zdravil in bil po operaciji skoraj 3 leta v bolnišnici. Nato je do 1975. leta delal pri RŠC, od takrat naprej pa zopet dela pri REK Velenje. Zaradi invalidnosti že več let dela po 4 ure dnevno; zdaj kot skladiščnik v jami Škale. O svojem sedanjem delu je povedal:

"V skladišču sprejemam in oddajam razne materiale, skrbim za manjša popravila orodja, pa cirkularist sem tudi; les režem največ za 'sanacije', za opaže. Lahko rečem, da so danes v jami mnogo boljši delovni pogoji kot včasih, vendar pa mehanizacija delavca priganja; terja od njega, da je psihično bolj sposoben.

Do upokojitve mi je ostalo še sedem let dela; seveda, če bom toliko še zdržal v jami. Upam pa, da mi bo zdravje to dopuščalo, če bom še naprej hodil vsako leto v toplice."

Ob koncu pogovora je še dodal: "Tudi to bi rad povedal, kar opažam že vrsto let; zdi se mi, da pri nas še vedno ne gledajo dovolj na invalide, kadar so potrebni pomoči. Na primer, zelo težko je najti ustrezno delo za marsikoga, na drugi strani pa taka delovna mesta zasedajo tudi upokojenici. In še to! Bolje bi bilo, da bi denar namenili za reševanje problemov invalidov, kot pa da ga dajemo za podpiranje profesionalnega nogometa."

Franc NEŽMAH,
skupne službe
REK Velenje

"Z družino — ženo, hčerko in sinom — sem letoval od 20. do 30. julija v Petrcanah pri Zadru.

Letos je REK Velenje prvič organiziral letovanje v Petrcanah. To je manjši kraj, ki leži okrog 11 kilometrov zahodno od Zadra. Hotel "Pinija", kjer smo stanovali in se hranili, je zgrajen na malem polotoku blizu tega kraja. Obdaja ga pravi gozd pinj, posebne vrste borovcev, po katerih ima hotel tudi ime. Lahko rečem, da je za naše letoviške kraje, kjer gradijo velike hotele, kakršen je hotel Pinija, prava redkost, da znajo ohraniti taka naravna bogastva, kot je ta gozd pinj. Tod so arhitekti zares mojstrsko vgradili veliko hotelsko stavbo med množico dreves. Zidava objekta je

RUDAR — Glasilo kolektiva Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje, naslov splošne uprave: Velenje - Rudarska 6, telefon h. c. 851-100

Za izdajanje skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih in družbenopolitičnih organov TOZD in DSSS REK Velenje: Franc Avberšek (RLV-JV), Franc Kos (RLV-JZ), Viktor Jurič (RLV-JŠ), Vili Romih (RLV-St. 8), Anton Čas (RLV-PRP), Ludvik Hribar (RLV-MT), Anton Ribarič (RLV-ST), Franc Miklavčič (RLV-JG), Franc Druks (RLV-KL), Maks Lomšek (TEŠ), Pavle Planinc (ESO), Ivan Ribič (PZS), Franc Kramer (ZO), Emil Medvešek (AP), Silvo Pešak (TISK), Mile Maksimovič (PGM), Dragica Zupanc (DPG), Mirko Žolnir (DSSS);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Teodor Jelen (DSSS — odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS — glavni in tehnični urednik), Stojan Saje (DSSS — novinar), Romana Misja (DSSS — tajnik glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS — fotografske storitve), Mirko Bizjak (glavni direktor REK Velenje — stalni sodelavec; njegov namestnik Ludvik Mali, DSSS), Lojze Filipančič (tajnik samoupravnih organov REK Velenje — stalni sodelavec), Božena Šramel (tajnik delegacij REK Velenje — stalni sodelavec), Miha Pevnik (tajnik družbenopolitičnih organov REK Velenje — stalni sodelavec), Tone Šeliga (tajnik OK SZDL Velenje — stalni sodelavec).

Predsednik uredniškega odbora: Anton Ribarič

Naslov uredništva: Velenje — Prešernova 5 (kadrovsko-socialni sektor DSSS, soba 31 — telefon interno 260)

Tiska TISK REK Velenje — Velenje, Foitova 10 (telefon 850-566) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada v višini števila zaposlenih + 100 izvodov

bila sicer zahtevnejša, zato pa se ta premišljena poteza bogato obrestuje. Pinijske okrog tega hotela ne dajejo le prijetne sence hotelskim gostom, temveč skrbijo tudi za varno zavetje njihovih vozil. Del prostora pod drevesi pred hotelom je namreč namenjen samo za parkiranje avtomobilov, v drugem delu pa so ob lepo speljanih in razsvetljenih poteh razvrščeni različni objekti za zabavo in rekreacijo. Čez dan in v zgodnjih večernih urah se lahko gost ustavi v odprti restavraciji, kjer imajo tudi razne igralne avtomate za otroke. Poleg restavracije je odprt bazen za otroke in tiste, ki ne znajo plavati. Ob plaži je izposojevalnica za čolne in male jadnice. Tod so tudi igrišča za mini golf, namizni tenis in odbojko ter miniaturno kegljišče, ki pa je, kakor smo zvedeli, že dalj časa pokvarjeno. Igrišči za tenis in mali nogomet sta izven hotelske ograje, na soncu. V gozdiču ob hotelu je tudi nočno zabavišče s teraso, kjer je redno glasba s plesom.

Kakšno je bivanje v hotelu? Na moč udobno. Sobe so velike, lepo opremljene, vse imajo stranišče in kopalnico. Tudi za red in čistočo je poskrbljeno. Hrana je prav tako odlična; za kosilo in večerjo so na izbiro celo trije jedilniki.

Z 'naj' pa le ne moremo pohvaliti vsega. Kljub temu, da je jedilnica ogromna, je namreč v glavni sezoni še vedno premala, da bi v času obedovanja lahko vsak gost prišel do svojega sedeža. Tudi pri postrežbi je treba imeti malo potrpljenja, saj tako množico ljudi ni ravno enostavno nasiti naenkrat. V tem hotelskem letovišču se najbolj očitno kaže glavna pomanjkljivost 'mode velikih hotelov', ki ji na žalost naseda tudi naš turizem.

Še tole je treba povedati: v hotelu Pinijska imajo tudi trgovino s spominki in nakitom, trafiko ter frizerski salon; v trgovino z živili pa je treba iti v dobrih pet minut oddaljene Petračane.

Kakšna je plaža in kako smo bili nasploh zadovoljni z dopustom v Petračanah? Plaža je zares dobra. Za hotelom je, lepo je urejena, v morje pa prideš z nje po skalah. Pred hotelom, v zalivu proti Petračanam, je obala peščena. Tako je lahko res vsakdo zadovoljen.

Kje smo bili na dopustu prejšnja leta? Vsako leto gremo na morje. Doslej smo bili dvakrat v Fiesi in po enkrat v Biogradu na moru, Crikvenici in Rabu. Povsod smo bili zadovoljni. V Fiesi in Crikvenici je prijetno zaradi domače družbe, v Biogradu imajo lepo plažo, na Rabu pa je nasploh zelo prijetno.

Kakšen čas dopusta nam najbolj ustreza? Zaradi hčerke in sina, ki hodita v šolo, pridejo v poštve le počitnice; zaradi tega, ker oba z ženo delava pri obračunih OD oziroma nadomestil, pa samo datumi v drugi polovici meseca. Sicer pa smo doslej hodili na dopust le poleti, morda pa se bomo v prihodnje odločali za deljen dopust; to je, za nekaj dni oddiha tudi med zimskimi počitnicami, in sicer zato, ker sta otroka navdušena smučarja.

Če imam kakšne predloge za letovanje v prihodnje?

Za oddih na morju imamo v naši delovni organizaciji res dobro urejeno. Morda pa ne bi bilo odveč, če bi najeli še nekaj kapacitet za letovanje v srednjem, predvsem pa v južnem delu naše obale.

Predlagam tudi, da bi v bodoče posvetili več pozornosti organizaciji letovanj v bližnjih turističnih krajih v hribih; na primer na Pohorju ali kje na Gorenjskem.

Več pozornosti pa bi bilo treba posvetiti tudi zagotavljanju možnosti za športno rekreacijo v letoviščih. Kdaj pa kdaj, recimo ob koncu tedna, pa bi v letoviščih kazalo organizirati tudi kak izlet."

Franc Nežmah je prišel v naš kolektiv 1973. leta, in sicer iz RŠC Velenje. Najprej je delal pri obračunu prometnega davka v finančno-računovodskem sektorju delovne skupnosti skupnih služb. Zdaj pa je že tri leta vodja obračuna osebnih dohodkov v kadrovsko-socialnem sektorju. O svojem delu je povedal tole!

"Z delom sem kar zadovoljen. Malo težje je le v konicah obračuna in izplačila osebnih dohodkov; to je, med 1. in 15. dnevom v mesecu. Takrat smo vedno v stiski s časom."

Ciril PLOT,
RLV — TOZD Priprave

"Letos sem letoval v Fiesi. Na morje sem šel z družino; z ženo in sinom.

V Fiesi smo bili že sedemkrat; prvič 1959. leta, v starem počitniškem domu. Meni se zdi v Fiesi odlično, žena in sin pa sta tudi bila zadovoljna. Najbolj všeč nam je v Fiesi to, da je plaža blizu in kar dobro urejena. Tudi o hrani in stanovanju ne morem reči ničesar slabega.

Kako je preskrbljeno za rekreacijo in zabavo? Kdor se rad sonči in plava, mu ni dolgčas. Od domačinov si je moč izposoditi tudi kak čoln. Dobro pa bi bilo, če bi imeli v Fiesi vsaj en svoj čoln, saj marsikdo rad vesla. Tudi kako igrišče bi bilo treba urediti za mladino, da bi se na njem lahko žogala in zabavala, saj na plaži za to ni prostora. Glede razvedrila pa tole! Ob večerih večkrat nastopa kak ansambel, ampak povečini je sama moderna muzika. Mi, starejši, smo jo kmalu sili. Radi bi kdaj poslušali tudi narodnozabavno glasbo. Vsakega malo naj bi bilo!

Kaj smo počeli ob slabem vremenu? Doslej smo imeli kar srečo z vremenom; še vedno smo imeli kar lepo vreme. Če pa je le bilo kdaj malo slabo, smo se z družbo našli v restavraciji in tam poklepetali. Jaz sem se rad tudi kam zapeljal z avtom; na primer v Portorož ali kam v Istro. Včasih smo se tudi sprehajali po Piranu, ki ni daleč od Fiese.

Če smo še kje drugje letovali in kako nam je bilo vseč?

Ja, dvakrat smo bili v Bašaniji, po enkrat pa v Rabcu in Jadranovem. Tudi v Bašaniji je lepo, le plaža je bolj oddaljena in slabše urejena kot v Fiesi; pa ježki so ob obali. V Rabcu nam ni bilo všeč. Tod je plaža preveč kamnita, morje pa je takoj globoko. Posebno žena ima raje plitvino. V Jadranovem je bilo zelo v redu. Posebno zame, ker zelo rad plavam. Večkrat sem preplaval celo zaliv med Jadranovim in otokom Krkom. Nikoli pa ne bom pozabil dogodka, ko sta šla z menoj plavat sin in sosed... Vračali smo se proti naši obali. Jaz sem že plaval prek zaliva, onadva pa sta bila še na obali. Nenadoma zaslišim, kako vpijeta: 'Morski pes, morski pes!' Kar malo me je stisnilo pri srcu. Gledal sem okoli sebe, pa nisem nič videl; le par delfinov je rezal morske valove."

Ob koncu pogovora o letovanjih je moj sogovornik dodal še tole!

"Za letovanje imamo pri nas kar dobro urejeno. Letovalnih krajev je dovolj na izbiro in tudi kapacitete so zadostne. Jaz le lani nisem prišel na vrsto za Fieso, drugače pa sem vedno lahko izbral željeni kraj v času, ko smo se dogovorili za dopust.

Če grem na dopust samo poleti? Ja, v glavnem ga porabim med poletjem. Na morje gremo, večkrat pa se odpravimo tudi na kak izlet na Gorenjsko in Primorsko. S svojim avtom gremo v razne turistične kraje, na primer na Vrščin in v Trento, potem pa se sprehodimo tudi peš po okolici.

Ali bi šel tudi pozimi za kak dan na oddih? O ja, rade volje. Če bi bilo organizirano tako kot za poletni čas, bi se za en teden odpravil tudi v hribe; kam na Pohorje ali drugam. Če se smučam? Dolgo je že od tega, kar sem se nazadnje smučal, pa tudi opreme nimam. Morda pa ne bi bilo slabo, če bi zopet poskusil!"

Ciril Plot je KV kopač, v velenjskem rudniku pa dela že od začetka 1958. leta.

V Velenje je prišel kot delavec rudnika Hrastnik, in sicer takrat, ko je gradbeni obrat hrastniškega rudnika gradil novi zračilni jašek v Prelogah. Ko so z delom končali, se je namreč Ciril odločil, da bo ostal kar pri velenjskem rudniku. Delati je začel v Jami vzhod kot NK kopač, 1963. leta pa je opravil izpit za polkvalificiranega in 1965. leta še za kvalificiranega kopača. Potem je prišlo leto 1970, ko so ga premestili v Jamo zahod, od druge polovice letošnjega poletja dalje pa je kopač pri vzdržbi v Pripravah.

"Prvopisani sem v tesarski skupini," je pojasnil Ciril. "Ponavadi smo trije skupaj, delamo pa povsod; pri tesarbi, povzemu, napredovanju — skratka povsod v Pripravah.

S kakšnimi problemi se srečujemo pri delu? Največji problem je v tem, da je danes na splošno slabša delovna zavest, kot je bila včasih. Nekateri delavci nimajo pravih delovnih navad, pri težjem delu večkrat odpovejo. Če takemu naročiš, naj kaj naredi, se celo zgodi, da se iz ključavališča usede. Delovno disciplino bomo na vsak način marsikje morali izboljšati! Kako? Ja, najbrž je to stvar splošne vzgoje.

Ali sem zadovoljen s svojim delom? Lahko rečem, da sem varen dela; ni mi težko delati; tudi dosti delam. Zdi se mi, da tako mora biti. O tem niti ne razmišljam. Vendar pa me je prizadela nova analitska ocenitev. Mislim, da sem prikrajšan; še posebno zato, ker se mi ne pozna, kako in koliko časa že delam v jami. Malo pred upokojitvijo sem. Še dobro leto dela v jami mi je preostalo. Kljub vsemu pa bi še potem delal nekaj časa, če bo mogoče."

(S. Saje)

Nadaljevanje in konec
v prihodnji številki!

Svečanost ob doseženem rekordu

Nekaj sposojenih od vsepovsod

- Veš, da se ljudje, ki dobijo oblast v roke, hitro pokvari-
rijo?
- Kaj ne bi vedel, saj sem bil dvajset let vodilni v pod-
jetju!

Novinar je intervjuval računovodjo. Za uvod je začel:

"Tovariš, o vas sem že veliko slišal..."

"Toda dokazati mi ne morete ničesar!" je hitro pristavil računovodja.

Lojz pride ves vesel z dela domov k svoji mladi ženki.

"Veš," ji reče že takoj na pragu stanovanja, "zdajle sem na stopnišču govoril z našim hišnikom; rekel mi je, da se mu v celi stolpnici še nobena ni uprla — razen ene."

"Ah," mu odgovori ona, "to je najbrž tista goska iz četrtega nadstropja."

"Ali vi nimate nobenega sorodnika, da vas bi kdaj obiskal?" je vprašal upravnik zapora nekega zapornika.

"Oh, veliko; samo vsi so tukaj!" je odvrnil ogovorjeni zapornik.

Starejši moški je prišel k svojemu prijatelju lekarnarju in ga prosil:

— Daj mi nekaj najmočnejšega za one, kar imaš! Veš, obiskala me bo prijateljica z Madžarske, pa se ne bi rad blamiral...

Čez dva dni je možakar spet obiskal lekarnarja in mu že od vrat, z nizko prekrižanimi rokami pred seboj, zaklical:

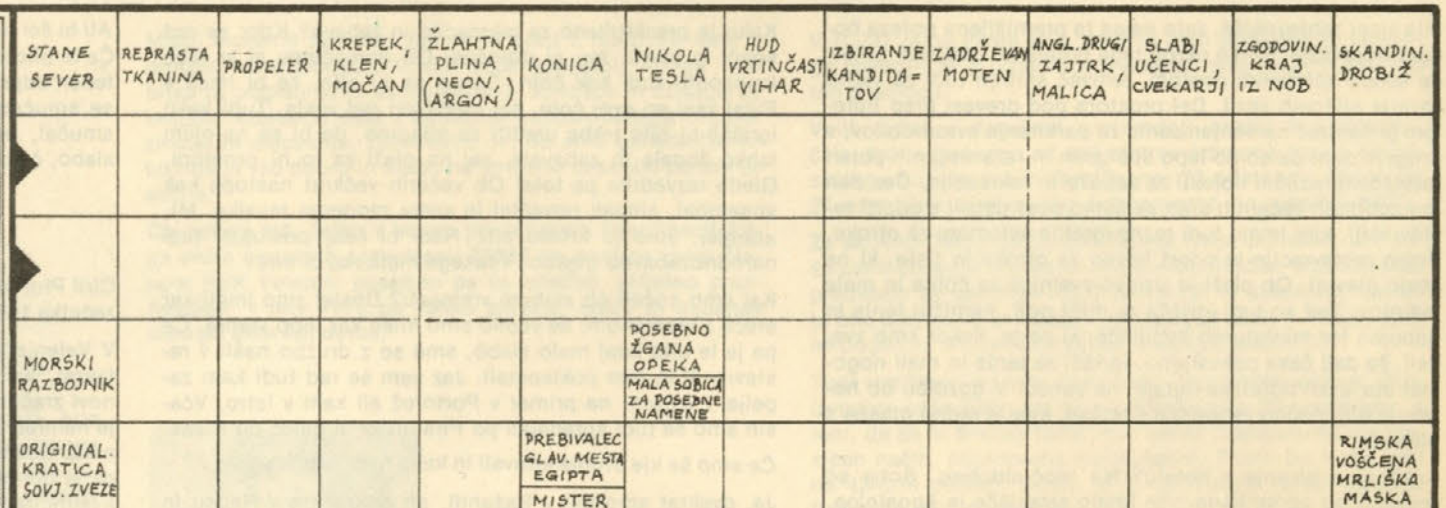
— Pomagaj, prosim te, pomagaj... Madžarke ni bilo...!

— Očka, zakaj se reče materin jezik?

— Ker oče nikoli ne pride do besede!

"Moja žena je anđelček," se je hvalil Jaka v gostilni.

"Ojej," je bil žalosten Francelj, "moja pa še ni umrla."

DOBROVIĆ
NIKOLA

Prijetno silvestrovanje!

Prijetno silvestrovanje!